

Postás Dolgozó

2006. ÁPRILIS

A Postás Szakszervezet MSZOSZ-díjas lapja

A postán nem tesznek különbséget a férfiak és nők között

– nőnap alkalmával a veszprémi kolléganőket látogattuk meg –

A tartalomból:

Áldozatokra emlékezve (2. old.)

Megalakult a Postás Szakszervezet ifjúsági tagozata (3. old.)

Mit tehet a kézbesítői tagozat? (4. old.)

Bemutatjuk Bár Csabát (5. old.)

Antony Hawk kalandregényét ír (6. old. és 17. old.)

A szakszervezet nem ellenség (7. old.)

Jogsegélyszolgálat – Munkaidő, pihenőidő, rendkívüli munkavégzés (8. old.)

Hogy érzi magát elnök úr? (9. old.)

Veszprémben jártunk (10–11. old.)

Postás Szakszervezet a világhálón:
www.postasszakszervezet.hu (20. old.)

Postásokkal, postásokért, felelősen!

Születésnap után megújulás

Érdekképviselőnk, a Postás Szakszervezet tavaly ünnepelte megalakulásának 60. évfordulóját. A jubileum nem csak a szakszervezet ünnepe volt, hiszen vele éppen egy idős lapunk, a Postás Dolgozó is.

A lap jelképes hatvanadik „születésnapja” jó alkalom volt a számvetésre is, honnan indultunk, mit értünk el, merre tartunk. 60 év, több, mint egy emberöltő. Egy újság esetében azonban még nem a kor a hat évtized, sokkal inkább érték, tiszteletet ébresztő élettartam. Tudjuk, hogy a 60 éves jubileum eléréséhez folyamatos megújulás volt szükséges. Büszkék vagyunk rá, hogy lapunk mindig is a hagyományok, és az új értékek tárháza volt. Mindennek szellemében most egy „rég-új” lapot tart a kezében az olvasó. A hagyományt tekintve régi, ugyanakkor új, hiszen újságunk küllemében és tartalmában egyaránt megújult. Ez nem csak az új rovatok bevezetésében, hanem a szerkesztés szellemében is jelentkezik. Minél több kolléga aktív részvételére számítunk. Várjuk tagjaink javaslatait, ötleteit, szeretnénk olyan lapot készíteni, amit a tagság ezután is szívesen olvas. Azért, mert hasznos információkhoz juthat hozzá, vagy mert számára kedves témákat talál benne.

A Postás Szakszervezet modernizációt, megújulást hirdetett IV. Kongresszusán. Hosszú távú célunk, hogy a tagság érdekeit maximálisan szem előtt tartva európai mércével mérhető, hatékony érdekképviselőt építsünk. Ehhez kértük és kaptuk meg a kongresszus támogatását. Ezen dolgozunk valamenynyen.

Az áldozatokra emlékezve

Megemelték a veszprémi kézbesítőgyilkosság nyomravezetőí díját

POSTÁS KOLLÉGÁKRA, ÁLDOZATOKRA EMLÉKEZTÜNK FEBRUÁR 22-ÉN AZ „ÁLDOZATOK NAPJÁN”. AZ EURÓPA TANÁCS 1990. FEBRUÁR 22-ÉN TETTE KÖZZÉ A BŰNCSELEKMÉNYEK ÁLDOZATAINAK CHARTÁJÁT, S EZ A NAP AZÓTA A KONTINENS SZÁMOS ORSZÁGÁBAN AZ ÁLDOZATOK NAPJA, MAGYARORSZÁGON 1993-TÓL TARTANAK EBBŐL AZ ALKALOMBÓL MEGEMLÉKEZÉSEKET.

A magyar államiság ezer éve alatt, sok ezer hírvívő, majd postás, végül a XIX. század közepétől a távközlési berendezéseket építő és üzemeltető alkalmazott veszítette életét a hírközlés szolgálatában. A hírvívők, futárok – korabeli nevükön folyók –, futókövetek, postalegények, postások, kézbesítők, akik a híreket továbbították, szolgálatuk teljesítése közben nem csak a természeti erőkkal, de a gonosz emberi szándékokkal is örökös harcban állnak.

A tavalyi évet kivéve 1955 óta nem volt olyan év, amikor a postások nagy családja ne gyászolt volna. Az elmúlt 50 évben 197 hírközlési és postai dolgozó veszítette életét munkavégzés közben. Emléküket hívatott ápolni a balatonszemesi Postamúzeum udvarán 2004 no-

vemberében felavatott, *Trischler Ferenc*, Pécsen alkotó szobrászművész által készített Hírközlési Emlékmű. Az Emlékmű központjában, lehajtott fejjel, nehéz táskájával, fedetlen fővel életét áldozott társai előtt tisztelegve egy kézbesítő postás áll. A kicsit megnyíló bronzkapun hat kazettán, hasonlatosan a katedrálisok kapuin megjelenített bibliai jelenetekhez, életképeket láthatunk, olyanokat amelyek magukba rejtik vagy éppen bemutatják a tragédiákat.

A Postás Szakszervezet nevében *Ilyés Sándorné* alelnök és *Gál Gyula* szakértő helyezte el a megemlékezés koszorúját, és tisztelgett a szolgálatteljesítés közben elhunyt munkatársak emléke előtt az Áldozatok napja alkalmából február 22-én, Balatonszemesen tartott megemlékezésen.

Az emlékművön *Fódi György* neve is megtalálható. A 2003-ban meggyilkolt veszprémi kézbesítő támadója mind a mai napig nem került rendőrkézre. A koszorúzást követően *dr. Szabó Pál* vezérigazgató – Fódi György özvegyének jelenlétében – bejelentette, hogy a Magyar Posta – négymillió forinttal, – 10 millió forintra emeli Fódi György veszprémi kézbesítő támadójának nyomravezetőí díját. A Postás Szakszervezet tagjait ért tragédiák esetén segélyekkel siet a hátramaradottak támogatására.

K.E.

Ilyés Sándorné, a PSZ alelnöke és Gál Gyula szakértő

Vonzó programok

Megalakult a Postás Szakszervezet ifjúsági tagozata

a fiatalok érdekvédelme nagyon fontos

FEBRUÁR VÉGÉN ALAKULT MEG A POSTÁS SZAKSZERVEZET IFJÚSÁGI TAGOZATA, AMELYNEK ELNÖKÉÜL KAPOSVÁRI KOLLÉGANŐNKET, HORVÁTH CSILLÁT VÁLASZTOTTÁK MEG. A FIATAL POSTÁSOK NAGY REMÉNYEKET FŰZNEK A TAGOZAT TEVÉKENYSÉGÉHEZ.

– Tavaly ősszel kezdeményeztünk egy találkozót, beszélgetést a pécsi terület fiatal tisztségviselőinek részvételével. A közös eszmecsere gyorsan rámutatott, hogy érdemes összejönni, van miről beszélgetni, hiszen szinte minden résztvevőben megfogalmazódtak a munkával, a közösségi élettel kapcsolatos ötletek, megoldásra váró problémák – beszélt az előzményekről Horváth Csilla. Az ifjúsági tagozat megalakításának ötletét gyorsan követte a gyakorlati megvalósulás, hiszen idén február 28-án létrejött az új szervezet. Megalakításához az ország minden területéről érkezett két-három fiatal aktivista, akik maguk közül intéző bizottsági tagokat választottak. Az elnöki megbízatást pedig konszenzus alapján Horváth Csilla kapta.

– Az alaphelyzet az, hogy a fiatalok száma és aránya is alacsony a PSZ-en belül. Ugyanakkor, mint a pécsi találkozón is egyértelműen kiderült, számos olyan terület, probléma van, ahol a fiatal korosztály képviselői szorulnak érdekvédelmi segítségre, támogatásra. Úgy vélem ezért, hogy ezt a helyzetet úgy tudjuk a legeredményesebben kezelni, ha vonzó programokkal, új érdekképviselői vívmányokkal csalogatjuk be a fiatal munkatársakat a szakszervezetbe. Ehhez nagyon fontos, hogy tájékozódjanak, megismerjék célkitűzéseinket, később

pedig elért eredményeinket – vélekedik Horváth Csilla.

Hogy mik is lehetnek az ifjúsági tagozat munkájának fő területei? Az új tagozati vezető szerint az egyik legfontosabb feladat az oktatáshoz kötődő támogatások, szolgáltatások ügye. A Magyar Posta Zrt. modernizációs törekvése, a szükséges szervezeti átalakulások kapcsán nagyon sok fiatal jár különböző

HORVÁTH CSILLA

Horváth Csilla 1996-ban érettségizett a fonyódi Postaforgalmi Szakközépiskolában. Azóta dolgozik a szakmában a somogyi megyeszékhelyen, ahol először rendszeres helyettesként kapott feladatot. Jelenleg a kaposvári 7. számú Postát vezeti. Szakszervezeti pályafutása lényegében elhelyezkedésével egy időben indult. Tagfelvétele után nem sokkal a rendszeres helyettesek bizalmi vezetője lett, majd a kaposvári körzet szakszervezeti titkári teendőit látja el. Kevés szabadidejében szívesen foglalkozik állatokkal, nagyon szereti három kutyáját.

szintű oktatási intézményekbe, szakmai képzéseken vesznek részt. A munkavállalók részéről nem mellékes kérdés, hogy a társaság milyen juttatásokkal, támogatásokkal, munkaidőkezdvezményekkel járul hozzá az oktatási program eredményéhez. A fiatalokat az átlagnál jobban és érzékenyebben érintik a cégnek amúgy jól működő otthonteremtési kölcsönkonstrukciója. A korosztály fiatal házaspárjai, a kisgyerekes családok számára a munkakörülmények rugalmas alakításával lehet könnyebbé tenni a helyzetet, ugyanakkor az ifjúság részére ugyancsak érdekes lehetnek a kedvezményes üdülések,

támogatását. A szervezet képviselői oktatási lehetőséget, nemzetközi kapcsolatépítést ajánlottak eredményes indulásunkhoz – mondta végezetül Horváth Csilla. Az új ifjúsági tagozat frissen megválasztott elnöke máris megkezdte a hazai és külföldi kapcsolatépítést. Részt vett az MSZOSZ választmányi ülésén, az ETUC delegálása alapján pedig az ifjúsági szakszervezetek ciprusi tapasztalatcserélő találkozóján járt.

Lapzártakor érkezett a hír, hogy az MSZOSZ Ifjúsági Szövetsége a PSZ Ifjúsági Tagozatát felvette tagjai sorába.

K.E.

Mit tehet a kézbesítői tagozat?

TÓTH ZSUZSANNA OLYAN POSTÁS DINASZTIA TAGJA, AKINEK ŐSEI TÖBB NEMZEDÉKRE VISSZAMENŐEN A MAGYAR POSTÁNÁL KERESTÉK KENYERÜKET. A HÁROMGYERMEKES FIATALASSZONY APJA TILTÁSA ELLENÉRE LETT POSTAFORGALMI SZAKKÖZÉPISKOLÁS. ÉPPEN HÚSZ ÉVVEL EZELŐTT ÉRETTSÉGIZETT, ÉS RÖGTÖN A POSTÁNÁL VÁLLALT MUNKÁT. JELENLEG A SZÉKESFEHÉRVÁRI 2-ES POSTA KÉZBESÍTÉSI OSZTÁLYÁNAK VEZETŐJEKÉNT 110 POSTÁS MUNKÁJÁT IRÁNYÍTTJA. AZ ELMÚLT ÉVBEN ALAKULT MEG SZAKSZERVEZETÜNK KÉZBESÍTŐ TAGOZATA, AHOl SZINTÉN VEZETŐVÉ VÁLASZTOTTÁK.

Mindenáron postásnak lenni

Egykor a számítógép atyjára, a zseniális matematikusra, *Neumann Jánosra* mondták, hogyha valamilyen problémát nem tudott megoldani, akkor annak a problémának nem volt megoldása. *Tóth Zsuzsanna* hasonló alkat, aki szakmája iránt mélységesen elkötelezett, s nincs az a szakmai probléma, amit ne akarna a legmagasabb szinten megoldani, és talán még nem is volt olyan helyzet, amely ki-

tanult postaforgalmi szakon, ahol hamarosan az osztály titkára lett. Diákként a nyári szüneteket végig dolgozta, természetesen a postán. Amikor leérettségizett, két hónapig kézbesítő volt, mert nem találtak más helyettest, de azt is szívesen vállalta, hiszen az is tapasztalatszerzést jelentett számára. Hírlapelszámolóként folytatta, majd külföldi-lapelszámoló lett.

A szakmai álom teljesült

1988-ban férjhez ment, és ekkor négy hónapra elhagyta a postát, vendéglátós lett, mivel a férje szakács volt. Azért választotta ezt a megoldást, mert építkezni kezdtek, és úgy gondolta, hogy anyagilag ez előnyösebb lesz, de nem így történt, és visszajött a postához. Hírlaprészlegesen folytatta a munkát, majd helyi ellenőr lett. Később aztán ahol helyettesíteni kellett odament, embereket tanított be, egyszerrel teljes körben megismerte a postai feladatokat. 1993-ban leánya született, majd nemsokára ikrekkel bővült a család. Ezúttal négy évig volt távol a postától, mert otthon maradt a gyerekekkel. Amikor visszajött felvételi ellenőr lett, s időközben levelezőn elvégezte a postaforgalmi tiszti iskolát. Amíg a gyermekei kicsik voltak a titkárságon dolgozott, egy műszakban. Közben négy év alatt a szegedi főiskolán tanári dip-

kodtam, oda vitt be biciklin az apám öt évesen. Az érettségi tételeim is a kézbesítés volt. Olyan dolog teljesült ezzel, ami a szakmai álmaim netovábbja – emlékezik vissza megbízására.

Kívívni a tiszteletet

Sok férfi között dolgozik, s amikor megkérdeztem tőle, hogy nem jelent-e nehézséget számára, hogy nőként férfiakat, sokszor nálánál idősebbeket irányít, azt válaszolta, hogy inkább kedvesek, sőt néha még bókolnak is. – *Nehéz volt kívívni a tiszteletet, mert közülük nőttem ki. Az első időszakban nem volt könnyű megtalálni a hangot, és kívívni a szakmai tekintélyt. Meg kellett szokni a helyzetet, de nem tudnak megvezetni, mert kislánykorom óta postás vagyok* – mondta. Nem tesz a vezetésben különbséget a nemek között, és ez a bérekre is igaz. Mint megjegyzi a női kézbesítők jól megállják a helyüket. Szívósabbak, a nehéz fizikai munkától sem rettennek meg. Több a teher rajtuk, mint a férfiakon, mert ha végeznek a munkahelyükön, otthon várja őket az újabb műszak. Ez a helyzet órá is érvényes, hiszen sok éve elvált, és a szülői feladatokat egyedül kell ellátnia. Mint mondja, gyerekei önállóak, hiszen így nőttek fel, a jég hátán is megélnék. Egyébként is annyi iskolai elfoglaltságuk van, hogy nem sokkal előbb érnek haza, mint ő. Lepsényben lakik, persze a posta mellett, és vonattal jár be munkahelyére.

Tagozat az érdekvédelemért

Zsuzsanna asszony a szakszervezetnek kezdettől tagja, 1990-től pedig titkárnak választották. Néhány hónapja megalakult a kézbesítői tagozat, amelytől a postások sokat várnak. Tartalmas alakuló értekezletük volt, ahol a vezérigazgató és helyettese is megjelent. Kérdésekre, hogy miért vállalta el ezt a jelentős energiát igénylő megbízást, elsősorban a kihívást említette.

– *Legyen az ember annyira szerénytelen, hogyha felajánlanak neki valamilyen megbízatást, és érez magában elhivatottságot, akkor vállalja el* – jegyezte meg. A 11 ezer kézbesítőnek sokat jelent az önálló tagozat, ahol hallathatják a hangjukat, érezhetik, hogy foglalkoznak hétköznapijaikat megkeserítő, munkájukat megnehezítő problémájukkal, és a hatékony segítségre is alkalmas ez a fórum. Tóth Zsuzsanna helyzete sajátos, hiszen nem csak az érdekvédelemben, hanem a szakmai területen is vezető. Nincs könnyű helyzetben, amikor két, lényegében ellentétes elvárásnak kell megfelelnie.

U. A.

Tóth Zsuzsanna azt vallja, csapattájtékos. Kérésére a portréja helyett a BUVI csapatának fotóját közöljük

fogott volna rajta. Szereti a kihívásokat, szinte pezseg körülötte a levegő. Még gyermekei iskolájában is munkát vállalt, mint a szülői munkaközösség elnöke. Gyermekként mindenáron postás akart lenni, és minden követ megmozgatott, hogy elképzelése valóra váljon. Bicskén

lomát is szerzett. A szorgalmas, és ambiciózus fiatalasszony az elmúlt év őszén kapta meg osztályvezetői kinevezését.

– *Soha ki nem mondott vágyam teljesült a kézbesítési osztály vezetésével. Nekem mindenkor a legszívközelibb helyem a kézbesítési osztály volt, onnan nőttem ki, ott diákos-*

Az alapszervezeti munkára kell alapozni

Aktivításra, együttműködésre épít az új területi titkár

SZAKMAILAG ÉS ÉRDEKKÉPVISELETI SZEMPONTBÓL IS ELHIVATOTT TITKÁR KERÜLT A POSTÁS SZAKSZERVEZET PÉCSI TERÜLETI BIZOTTSÁGA ÉLÉRE. BÁR CSABA IDESTOVA 32 ÉVE DOLGOZIK A TÁRSASÁGNÁL, KEZDETEKTŐL TAGJA A SZAKSZERVEZETNEK.

– Szívesen vállaltam el ezt a megbízást, mégpedig azért, mert meggyőződése, hogy tudok tenni a szakszervezeti tagság érdekében. Akár szakmai, akár érdekvédelmi szempontból nézzük, világ életben közösségi játékos voltam. Számomra mindig is természetes volt, hogy meghallgassam kollégáim problémáit, és segítsen őket abban, hogy célravezető, hatékony megoldást találjanak annak feloldására. Megbízatásom öt évre szól, remélem sok mindennel hozzájárulhatok a területi érdekképviselési munka eredményességéig.

♦ Milyen szakmai és érdekképviselési állomások előzték meg mostani funkcióba lépését?

– A zalai megyeszékhelyen 1974-ben kezdtem a Postánál, jellemző ágazati munkakörökben. Később a hírlap-, majd a postaosztály vezetője lettem. A már említett közösségi szemlélet miatt számomra természetes volt, hogy a kezdetektől tagja voltam a szakszervezetnek. Tizenöt esztendőn át vállaltam szerepet helyi alapszervezeti titkárként, két cikluson át voltam az Üzemi Tanács tagja, egy cikluson keresztül pedig a Postás Szakszervezet választmányának munkájából is kivethettem a részemet, utóbbi időben a bérbizottság tagjaként is.

♦ Területi titkárként tervei szerint mire alapozza érdekképviselési munkáját?

– Meggyőződése, hogy a hatékony érdekvédelmi tevékenység alapja az aktív alapszervezeti munka. Ha azt jól végzik, akkor lehet olyan érdekképviselés kialakítani, ami vonzó lehet az új belépők számára, vagyis erre lehet tagságot építeni. Nem lehet más célo, tehát, mint hogy segítsen a Baranya, Tolna,

Somogy és Zala megyei alapszervezeteknek, a tagok élet- és munkakörülményeinek javítását, vezetői kapcsolatépítő és -fenntartó tevékenységüket, érdekvédelmi és közösségszervező aktivitásukat.

♦ Milyen megújulási lehetőségeket lát most a területi szakszervezeti hálózatban?

– Úgy vélem, hogy az alapvető adottságokkal nincs probléma. Nagy örömmel vettem ugyanakkor, hogy felkéréssel egy időben megalakult az ifjúsági tagozat, amelynek tagfelvételi folyamatát kiemelten szeretném figyelem-

janak a folyamat átéléséhez, az új feltételekhez való alkalmazkodáshoz, a munkahelyek megtartásához. Meggyőződése, hogy az ember soha nem kopik el, mindig képes a megújulásra, kellő hatékonyságú felvilágosítással, a szükséges oktatások megszervezésével nagyban hozzájárulhatunk az átalakulás kollektív átéléséhez.

♦ Többször is hangsúlyozta, hogy ön csapatjátékos. Hasonlóképpen vélekedik a szakszervezet kívüli kapcsolatokról is?

– Nagyon örülök a felvetésnek, hiszen megítélésem szerint a jól működő, hatékony érdekképviselési munkához nem elég, ha cégen belül, ágazati szinten rendben mennek a dolgok. A mi ügyeinkben is sokat lendíthet a szövetségi politika, a szövetségi gondolkodás elfogadása, ami a szolidaritás mellett megmutatkozhat többek között más ágazati szervezetek eredményeinek, pozitív példáinak átvételében, a közösségi élet kiterjesztésében is. E

BÁR CSABA

Bár Csaba (49) nem egyedüli „postás” a családban, felesége ügyintéző, ezen kívül választott munkavédelmi képviselő a társaságnál. Zsanett lánya (26) másoddiplomásként, munka mellett végzi a Testnevelési Egyetem lovas kultúra szakon, edző. Csaba fia (24) pedig a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karára jár.

Az új területi titkár szabadidejében szívesen kertészkedik, olvas, kedves témája a történelem. Szereti az állatokat, a családnak többek között három kutyája is van. Mint elmondta, egykor számos sportágba – labdarúgás, kézilabda, asztalitenisz, lövészet – aktívan és eredményesen belevetődött, ma már jobbára csak

nézésükben leli örömét. Hat évvel ezelőtt, 2000-ben végzett a Pécsi Tudományegyetem Személyügyi Szervezői Szakán, most Humán Szervező tanulmányait folytatja. Vallja, hogy az életben át való tanulás nélkül nehezen boldogul az ember.

mel kísérni és segíteni. Szintén komoly lehetőséget látok a nyugdíjasok vonalán. Szűkebb környezetemben, Zalában jól működő nyugdíjas alapszervezet van, miért ne lehetne ezt az aktivitást területi szintre kiterjeszteni, később pedig a postás nyugdíjasok országos fórumát is megteremteni.

♦ Mi jelenti a legnagyobb kihívást az ön számára?

– A Magyar Posta Zrt. meghirdette új modernizációs programját. Nagyon fontosnak tartom, hogy a változás idején tagjaink minden segítséget megkap-

gondolkodásforma nem csak hazai táptalajon terjedhet, hiszen korábbi külföldi – német, osztrák, norvég, dán – képzések során meggyőződhettem róla, hogy a munkaügyi kapcsolattartás, a szociális párbeszéd, a munkaegészségügy és munkavédelem, az esélyegyenlőségi és szociális jogok alkalmazása területén sokat tanulhatunk külföldi kollégáinktól is. A kérdést különösen aktuálissá teszi az EU-hoz való csatlakozás, az uniós bérek, ellátások kérdésének felmerülése.

K.E.

Antony Hawk a Nyugat-magyarországi Területi Igazgatóság lakossági ügyfelek osztályának fiatal munkatársa kalandregényt ír

CS AK KEVESEN TUDJÁK – REMÉLJÜK, HOGY Néhány esztendő múlva már nem így lesz – hogy a könyvesboltok polcán a közelmúltban megjelent Syden Camp nyomoz sivatag kincse kalandregény-sorozat szerzője, a Nyugat-magyarországi Területi Igazgatóság lakossági ügyfelek osztályán dolgozik, az adatmenedzsment csoportban. Ő **KATREINER ANTAL**, ALIAS **ANTONY HAWK**.

– Több mint tíz évvel ezelőtt, 1994-ben kerültem a Postához. Tanulmányaim mellett hosszú ideig kézbesítőként dolgoztam, három éve kerültem az akkor még Pécsi Igazgatósághoz. Itt először a biztonsági osztályon kaptam feladatot, majd két esztendővel ezelőtt kapcsolódhattam be az értékesítési munkába, a tervezési és információs csoport munkatársaként. A közelmúltban lezajlott átszervezés kapcsán kerültem mostani munkakörömbe, a lakossági ügyfelek osztálya

adatmenedzsment csoportjába. Örömmre szolgált, hogy kezdetektől bekapcsolódhattam a munka eszköztárszerének kialakításába, és számítástechnikai ismereteimet jól tudom hasznosítani az innovatív munkában. A számok tükrében tervezéstől a visszamérésig látom a régió összes postájának értékesítéssel kapcsolatos tevékenységét – összegezte szakmai karrierjének állomásait Katreiner Antal. Saját bevallása szerint nagy kedvvel végzi munkáját, emberileg és szakmailag is helyén érzi magát. A 30 éves fiatal kolléga munka mellett jelenleg a Győri Széchenyi István Egyetem Közgazdaságtudományi Karára jár. Nem panaszkodhat, hogy nem zajlik körülötte az élet, hiszen felesége tavaly novemberben hozta világra kislányukat.

Katreiner Antal

A család gyarapodásával esett egy időbe, hogy Katreiner Antal belépett a PSZ-be. Mint megfogalmazta, döntését a család miatt előtérbe kerülő öngondoskodás, de még inkább a cseperedő gyermek miatt egyre inkább érdekes közösségi rendezvények, programok motiválták.

Számos elfoglaltsága ellenére mégsem marad hobbi nélkül, az irodai munkán túl is szívesen ragad tollat, vagy ül le a számítógép billentyűzete mögé.

– Igen, hobbim az írás, és boldogan mondhatom el, hogy az Opus Kiadó tavaly jelentette meg első művem, egy kalandregény-sorozat első epizódját. A Syden Camp nyomoz széria A sivatag kincse című kötetet Antony Hawk művésznéven jegyeztem. Nagyon szeretném, ha további folytatásokat is megélne a sorozat. Ezen kívül előkészületben van egy műfajilag nehezen kategorizálható, olvasmányos, humoros művem is – beszélt szabadidős elfoglaltságáról az ifjú szerző.

A sorozat első kötetét egy könyvajánló formájában lapunk olvasói is megismerhetik, megtudhatják, hogy Syden Camp, a főhős milyen eszközökkel nyomoz a sivatag kincse után.

Segíthetek társaimnak

Szimbolikus béremelés volt

Új belépőkkel ismerkedtünk a Veszprém 1-es postahivatalban, azt tudakolva tőlük, miért döntöttek úgy, hogy szakszervezetünk tagjai lesznek. Elsőként a 32 éves **Farkas István** küldeményfeldolgozóval beszélgettünk, aki 12 éve dolgozik a hivatalban. Mint mondta a postások bére nincs arányban végzett munkájukkal. Arra gondolt, hogy a szakszervezet ezen tud változtatni, s közreműködése

Farkas István

révén egyszer talán megfelelő bért kapnak. Szeretne aktív tag lenni, s ha szükség van a munkájára szívesen vállal feladatot, de ugyanakkor elvárja, hogy a szakszervezet is tegyen érte. Meglátása szerint sokan úgy érzik, hogy a szakszervezetünk nem elég erősen áll ki a dolgozók érdekeiért, ezért is lépnek ki sokan. A béremelés szimbolikus volt, több bért kell kiharcolni. Nem csak a bérekben lát gondokat, hanem más problémák is előfordulnak a munkahelyeken, amikben a szakszervezet ugyancsak eljárhatna.

Érdek és védelem

A 30 éves **Horváth Péter** pénzfelvételes, és 2001 óta postás. A halk szavú, szerezni fiatalemberrel nehezen lehet véle-

ményt formáltatni. Végül annyit megtudtunk tőle, hogy most lépett be a szakszervezetbe, informatikus mérnök, és annak idején postai szakirányú ismereteket is szerzett. Szakmájában nem tudott elhelyezkedni a környéken, ezért elvállalta az ablak melletti munkát. Úgy gondolja, hogy taggá válásával segítségére lehetnek munkügyi, jogi, szociális ügyekben, és persze érdekeinek védelmének is ellátja majd a szakszervezet.

Horváth Péter

A szakszervezet nem ellenség

Ülésezett a kézbesítői tagozat

A KÉZBESÍTŐI TAGOZAT MÁRCIUS 2-ÁN TARTOTTA ÜLÉSÉT A VEZÉRIGAZGATÓSÁG 803-AS TÁRGYALÓJÁBAN. A MEGBESZÉLÉS FONTOSSÁGÁT MUTATTA, HOGY A KÉZBESÍTŐI TAGOZAT TAGJAIN KÍVÜL ELJÖTTEK A POSTA VEZETŐI IS, KÖZTÜK DR. SZABÓ PÁL VEZÉRIGAZGATÓ, SZÜTS ILDIKÓ VEZÉRIGAZGATÓ-HELYETTES ÉS MUNKATÁRSAIK.

A meghívottak között volt Pecze Pál, a Postás Szakszervezet elnöke is. Az tárgyalást Tóth Zsuzsanna, a székesfehérvári 2. számú posta kézbesítőinek osztályvezetője, a kézbesítői tagozat vezetője nyitotta meg. Majd megválasztották a tagozat intéző bizottságának tagjait. Az értekezleten felszólalt Pecze Pál, a Postás Szakszervezet elnöke is. Elmondta, hogy a tagozatok, így a kézbesítői tagozat is – a szakmaiságot erő-

sítik a szakszervezet életében, akár rétegként, mint az ifjúsági tagozat, akár szakmai szerveződésként, mint például a felvételi vagy a kézbesítői tagozat. Az elnök a csapatszellem erősítését hangoztatta, de ehhez minden kézbesítőnek tudnia kell milyen célokat, reális célokat kell elérni.

Dr. Szabó Pál vezérigazgató
(képünk a PSZ IV. kongresszusán készült)

Tóth Zsuzsanna, a kézbesítői tagozat vezetője

Dr. Szabó Pál a posta vezérigazgatója elmondta, hogy a kézbesítő a posta kulcs-embere, aki sokat tehet, hogy a posta a piacait megtartsa. Nem a túlélésért kell küzdeni, hanem a régi piacokat megtartva, új piacokat szerezve, sokoldalú szolgáltatásokat nyújtva versenyben maradni. Ez erősítheti meg a bizalmat a postások és a posta iránt, és a bizalom növekedése egyben jövedelemnövekedést is jelent, mind a postának, mind a kézbesítőknek. 2005-ben a kézbesítők minőségi munkát végeztek, maximálisan felnőttek az új kihívásokhoz.

Tóth Zsuzsanna hozzászólásában hangsúlyozta, a kézbesítői tagozat nagyon fontos mind a szakszervezetnek, mind a szakmának. **A szakszervezet nem ellenség.**

Énok Ferenc

Milyen béren kívüli juttatások közül választhatunk?

Az étkezési jegy, az ajándékutalvány és az önkéntes nyugdíjpénztár a legnépszerűbb

A 2006. ÉVI BÉRTÁRGYALÁSON A POSTÁS SZAKSZERVEZET TÁMOGATÁSÁVAL ÉS EGYETÉRTÉSÉVEL AZ IDEI KOMPENZÁCIÓS RENDSZER KIALAKÍTÁSA SORÁN A VÁLASZTHATÓ BÉREN KÍVÜLI JUTTATÁS ÉVES KERETÖSSZEGE 30 SZÁZÁLEKKAL NÖTT, 130 E FT-RA EMELKEDETT. AZ IDEI ÉVRE VONATKOZÓ „CSOMAGOKAT” DECEMBERBEN VÁLASZTOTTUK.

Nagyné Geiger Judit, a Magyar Posta Zrt. Humán Erőforrás Gazdálkodási Igazgatóságának a témával foglalkozó munkatársát arról kérdeztük, hogy az eddigi tapasztalatok szerint mely juttatások, juttatási elemek a legnépszerűbbek a dolgozók körében.

– Egyértelműen megállapítható, hogy a választható béren kívüli juttatások közül a kollégák az étkezési – ebből is az úgyneve-

zett hidegjegyes – hozzájárulást, illetőleg az önkéntes nyugdíjpénztári hozzájárulást kedvelik leginkább. Ezen kívül az évi háromszori ajándékvásárlási támogatás is töretlen népszerűségnek örvend – összegezte Nagyné Geiger Judit.

Mint kifejtette, az étkezési jegyek felhasználása az emberek mindennapjaiba épül be havi rendszerességgel, a nyugdíj-előtakarékosság pedig már a fiatalok körében is terjedő öngondoskodási forma. Ajándékot pedig általában mindenki szeret kapni.

Ami az évi háromszori ajándékutalványt illeti, ennek összege a tavalyi alkalmankénti 5000 Ft-ról 6000 Ft-ra emelkedett. A választható termékköröket a munkáltató a központi üzemi tanáccsal egytt döntve határozta meg, változatlanul a kozmetikai, háztartási cikkek tartalmazó vegyiáru csomag, illetőleg a ruházati kategória áll a dolgozók rendelkezésére.

A Magyar Postának a különböző utalványok biztosítása témában kiírt közbeszer-

zési pályázatát néhány éve a Sodexo-pass nyerte, az együttműködés azóta a kölcsönös megelégedés jegyében folyik.

A kérdésre, hogy más juttatási formák vajon miért kevésbé népszerűek a dolgozók körében, így válaszolt Nagyné Geiger Judit.

– A többi juttatási elem között is vannak népszerűek, amelyet 7-8 ezer munkavállaló választott, csak ezek aránya az előbb említett három juttatási formához képest – amelyet 24-27 ezren választottak – alacsonyabb. Az üdülési csekket talán a kedvezményes postás üdültetési rendszer nagy hagyománya miatt választják kevesebben, míg a beiskolázási támogatás alacsonyabb aránya azért jellemző, mert nem minden dolgozónak van iskoláskorú gyermeke. Idén az önkéntes egészségpénztári hozzájárulással bővült a VBKJ rendszer, biztos vagyok benne, hogy a következő években az ezt választók száma is felfut.

Munkaidő és pihenőidő

Dr. Nemes Sándor jogtanácsos, Szeged

SOK KÉRDÉST KAPTUNK A SZAKSZERVEZETI TAGOKTÓL A MUNKAI DŐ BEOSZTÁSÁRÓL, A PIHNŐIDŐ ÉS A RENDKÍVÜLI MUNKAVÉGZÉS FŐBB SZABÁLYAIVAL KAPCSOLATBAN. EZÉRT AZ ALÁBBIKBAN KÖZÖLJÜK A FENTI TÉMÁVAL KAPCSOLATOS FONTOSABB JOGSZABÁLYOKAT.

A munkaidőt a munkáltató osztja be a Munka Törvénykönyve és a kollektív szerződés szabályainak betartása mellett.

A munkaidő **napi 8 óra**, amelybe az előkészítő és befejező tevékenység is beleszámít. Ha az előkészítő és befejező tevékenység a rendes napi munkaidőbe nem fér bele, akkor ez rendkívüli munkavégzésnek minősül („túlóra”), és erre az időre a rendes munkabéren felül **50%-os pótlék jár**.

Az előkészítő és befejező munkával és a „túlórával”, helyesebben a túlmunkával kapcsolatban még fontos tudni, hogy **a napi munkaidőt meghaladó munka túlmunkának minősül** függetlenül attól, hogy azt a munkavállaló a napi munkaideje előtt, vagy után teljesíti.

Lényeges megjegyezni, hogy a munkahe-lyen a munkaidő lejártát követően történő **tartózkodás önmagában** még nem számít túlmunkának. De ha a túlmunka elrendelésére jogosult személy **tudomásul veszi**, hogy a munkavállaló túlmunkát végez és ez **a munkáltató érdekében szükséges és indokolt**, vagyis ha a túlmunka végzése – **elrendelés hiányában is** – szükséges volt, akkor ez is túlmunkának számít és a dolgozó pótlékra tarthat igényt.

A teljes napi munkaidő **kivételesen** lehet 8 óránál **hosszabb** is, mégpedig a készenléti jellegű munkaköröknel, de napi 12 óránál hosszabb itt sem lehet.

Ezek a Postánál a következők:

– gépjárművezető I–II.

esetében maximum napi 9,0 óra

– járatos I–II. (járatkísérő) 9,2 óra

– garázsszolgálat vezető I–II. 8,5 óra

– biztonsági őrző-védő I–II. 9,5 óra

– szakmunkás I–II–III. 8,8 óra

– a feldolgozó posták és üzemek

megszakítás nélküli üzemű

munkahelyein foglalkoztatott:

– küldemény-feldolgozó I–V. 8,5 óra

– anyagmozgató I–II.

– diszpécser I.

– művezető I–II.

Az általános munkarend a Postánál **heti 5 napos**, egy műszakos, egyenlő munkaidő beosztású, szombati és vasárnapi pihenőnapokkal.

De lehet ettől eltérő munkarendeket is alkalmazni, mégpedig a következőket:

a) egyenlőtlen munkaidő beosztás

b) osztott munkaidejű

c) több műszakos

d) megszakítás nélküli, váltásos

e) idényjellegű (szezónális)

f) hatnapos munkarend.

Ezek közül részletesebben az egyenlőtlenről, az osztottról és a hatnaposról az alábbiakat fontos tudni:

Egyenlőtlen munkaidő-beosztást csak munkaidőkeret alkalmazása esetén lehet elrendelni. A munkaidőkeret lehet két havi, három havi, féléves, vagy éves keret. (A kollektív szerződés határozza meg, hogy mely munkaköröknel milyen keret alkalmazható.)

Az egyenlőtlen munkaidő-beosztás azt jelenti, hogy ilyenkor a napi munkaidő hossza változhat legalább **napi 4 óra** és legfeljebb **napi 12 óra között**. (Beleértve ebbe a 12 órás maximumba a rendkívüli munkavégzés idejét is.) Ezt a napi 12 órás felső korlátot csak a fent felsorolt készenléti jellegű munkakörökben lehet túllépni.

De egyenlőtlen munkaidő beosztás esetén is **a munkaidőkeretben** annyi munkaórának kell lenni, amennyi a munkavállalónak egyenlő munkaidő-beosztás esetén lenne. Ha **a munkaidőkeretet túllépjük**, az rendkívüli munkavégzésnek (túlmunkának) minősül, és az **50%-os pótlék jár** a rendes munkabéren felül a túllépés idejére.

A rendkívüli munkavégzésnek egy külön fajtája az, amikor a munkavállaló **a munkaidő-beosztás szerinti heti pihenőnapján** végez munkát. Ennek díjazására az Mt. 147. § és a KSZ 35. § vonatkozik.

Eszerint a munkaidő-beosztás szerinti pihenőnapon végzett munka esetén, ha másik **pihenőnapot (pihenőidőt) kap, akkor** – a rendes munkabéren felül – **50%-os bérpótlék** illeti meg a dolgozót, **ha nem kap** másik pihenőnapot (pihenőidőt), **akkor meg 100% bérpótlék jár** a rendes munkabéren felül.

Osztott munkaidőt csak az érintett munkavállalókkal **egyetértésben** lehet elrendelni és napi 12 órán belül kell meghatározni.

Hatnapos munkarendben a postánál jelenleg **csak a hírlapkézbesítők** dolgoznak. A kollektív szerződésben csak ők vannak meghatározva hatnapos munkarendben foglalkoztatható munkakörként. Ezért amíg a kollektív szerződés a hatnapos munkarendet más munkakörre nem teszi lehetővé, addig a munkáltató egyéni munkaszerződést sem köthet senkivel hatnapos munkarendű munkavégzésre. Az Mt. 76. § (4) bekezdése szerint ugyanis a munkaszerződésben a felek

bármely kérdésben megállapodhatnak, de a munkaszerződés jogszabállyal ill. kollektív szerződéssel ellentétben nem állhat. Kivéve ha a munkavállaló kedvezőbb feltételeket állapít meg. A hatnapos munkarend viszont nem tekinthető kedvezőbb feltételnek.

A munkáltatónak a munkaidő-beosztása során a fentiekben túl még a pihenőidőre, a **heti pihenőnapokra** vonatkozó szabályokat is be kell tartania. (Mt. 124. § és a KSZ 27. §)

1. A főszabály az, hogy a munkavállalót **hetenként két pihenőnap** illeti meg, ezek közül az egyiknek vasárnapra kell esnie.

2. Ettől eltérően – munkaidőkeret alkalmazása esetén – **hetenként** legalább **48 órát** kitevő **megszakítás nélküli** pihenőidő is biztosítható, amelybe **a vasárnapnak** bele kell esnie.

3. Szintén munkaidőkeret alkalmazása esetén lehet **heti 48 órát kitevő megszakítás nélküli** pihenőidőt biztosítani úgy is, hogy csak **havonta** egyszer kell **egy vasárnapnak** beleesnie, de **csak** az alábbi esetekben: rendeltetése folytán vasárnap is működő munkáltatónál ill. munkakörben, készenléti jellegű munkakörben, megszakítás nélküli ill. három, vagy több műszakos munkarendben, idénymunka esetén.

4. A negyedik lehetőség szerint munkaidőkeret alkalmazása mellett úgy is ki lehet adni a heti pihenőidőt, hogy **hetenként legalább 40 órát kitevő, megszakítás nélküli** pihenőidő is adható, amelybe **egy teljes naptári napnak és havonta legalább egy** alkalommal a **vasárnapnak** is bele kell esnie.

De ebben az esetben is **a munkaidőkeret átlagában** legalább **48 óra** pihenőidőben kell részesülnie a dolgozónak!

Munkaidőkeret alkalmazása esetén a pihenőnap **legfeljebb havonta** részben vagy egészben **összevontan** is kiadható.

Kivételesen ez alól a készenléti jellegű munkakörben, a megszakítás nélküli, a három vagy több műszakos munkarendben és az idénymunkában dolgozók esete, ahol a rájuk vonatkozó **munkaidőkereten belül**, de legfeljebb **hat** havonta részben vagy egészben összevontan is kiadható.

Mindezekben túl még arra is figyelemmel kell lenni, hogy **hat nap munkavégzést követően egy pihenőnap kiadása kötelező**.

(Kivéve: a több műszakos, a megszakítás nélküli munkarendben dolgozó és az idénymunkát végző esetében.)

A részletesebb információkról érdeklődni lehet a területi jogsegélyszolgálat vezetőknél.

Nemes Sándor

Hogy érzi magát elnök úr?

Pecze Pál november 26-tól a Postás Szakszervezet elnöke. Csaknem egy évtizede ismerem. Többször jártam szűkebb pátriájában, Pécsen és a szűkebb szakszervezeti témákon kívül, mindig szót ejtettünk városáról és más témákról is. Mindig szakított időt, hogy megismertessen városának nevezetességeivel és a villányi borvidék csodálatos nedűivel és borházainak semmi mással össze nem téveszthető hangulatával. A legtöbb dologban egyetértettünk. De ha nézetkülönbségeink voltak is, a maga udvarias, határozott, tartózkodó módján elmondta azt is. Az udvariasság, a tartózkodás, a határozottság, a racionalitás, a pragmatizmus legfőbb jellemvonásai és ehhez még társul, hogy indulatait, ha udvariassággal fékezve is, de felszínre engedi. Igaza lehet, miért fojtsuk mindig magunkba indulatainkat: adott esetben jobb szembe mondani véleményünket, mint elhallgatással elodáznunk a megoldást. A kongresszuson, ahol nagy többséggel megválasztották, rövid célratörő, a hallgatóságot kímélő programbeszédében jelezte, hogy szeretné a Postás Szakszervezet tevékenységét aktívabbá tenni, a taglétszámot növelni, s ez által erősebbé tenni a szervezetet. Nehéz feladatra vállalkozott, hiszen nem szakszervezetbarát környezetben élünk. S aki az érdekvédelemre vállalkozik, az ellenérdekek fókuszába kerülhet. Amikor beszélgetésünkre sor került március elején, immár 70 napos elnök. Most már lehetnek tapasztalatai arról, mire vállalkozott, tudja vagy sejt, hogy milyen lehetőségei vannak tervei megvalósítására. Cselekvési mozgásteréről, országjárásának tapasztalatiról és szakszervezetünk külföldi kapcsolatainak hasznáról beszélgettünk irodájában. Első kérdésemet „Hogy érzi magát elnök úr?” magázó formában teszem fel, de a beszélgetés során, régi együttműködés jogán tegeződünk.

* * *

Megreformálni a szervezetet

– Köszönöm, jól érzem magam. A kongresszus szellemében elfogadott program jegyében kezdtem meg a munkámat. Lehet, hogy nagy vehemenciával, és túl sokat merítettem az elején. Ilyeneket céloztam meg, mint az információáramlás, ezen belül a sajtómunkánk és a honlap megújítása. Olyan kezdeményezéseket is tettem, amelyek célja: megreformálni a Postás Szakszervezetet. Ütőképes, a munkavállalók érdekeit maximálisan

képviselő szervezet alakítását tűztem ki, tűztük ki közös célként.

♦ **Hogyan élte meg azt az új helyzetet, hogy pécsi lakosként Budapesten kell dolgoznod? Még ha ismered is ezt a várost, mindenképpen idegen környezet számodra.**

– Így igaz. Legnehezebb a családtól való távollét, ezen belül is a három unokától, akik nagyon közel állnak a szívemhez. Ezen túl kellett tenni magam. Más környezet, más életvitel, de a munka, amely rám vár elfeledtetni a nehézségeket. Vasárnaponként érkezem Budapestre, és péntek délutánonként tudok haza menni Pécsre.

♦ **Fárasztó ez az új életmód?**

– Felkészültem erre, mielőtt elölké választottak. El kell fogadnom ezt a helyzetet. Csak a munkára koncentrálok. Nagy lendülettel álltam neki az elején, de úgy érzem, hogy lassúbb tempót kell felvennem, mert az élet nem engedi a fokozott munkaritmust. Az elnöki jogkörrel többet gondoltam. Azt hittem több hatásköre van, mint amennyivel valójában rendelkezik. Úgy érzem, hogy az elnöki hatáskör létszerű kibővítését a jövőben meg kell oldani. Be kell látnunk mindnyájunknak, hogy az elnök jelenlegi szűkített intézkedési lehetősége korlátozza a szervezet hatékony működését, akadálya a gyors ügymenetnek. Szükség van megújulásra e területen is.

♦ **Hogy fogadtak el a kollégák, hogy most első vagy az egyenlők között? Menyire furcsa számodra ez a szerepkör, hiszen soha nem voltál az a mindig, mindennap szereplő tisztségviselő, itt viszont állandóan szerepelned kell, sőt vezetned kell a különböző testületeket.**

– Erre is fel kellett készülnöm, de úgy érzem, semmiféle hátrányom nincs e téren, hisz nem egyszemélyi vezetést képzeltem el, hanem csapatmunkát, amit többször megfogalmaztunk a kongresszusunkon is. Csak közösen lehet a tervezett reformokat végre hajtani. Amikor a területet jártam, azt tapasztaltam, hogy elfogadnak, de a beszélgetésekből azt szűrtem le, hogy nagyok az elvárások a tisztségviselőkkel szemben. Nem szeretném, és nem is akarom az egyszemélyi vezetést a szakszervezetben belül, és ez nem is volt jellemző eddig sem. Még szélesebb körben, egészen a tagságig szeretném eljuttatni azokat az információkat, problémákat, amelyekkel szervezetünk küszködik.

♦ **Milyen tanulságai vannak az országjárásodnak? Vannak általánosítható helyi problémák?**

Pecze Pál

– Miskolc, Debrecen, Sopron, Budapest, Szeged postásaival találkoztam. Tapasztalatom az, hogy a korábban megfogalmazott problémák, és elvárások még mindig visszaköszönnek. Nagy elvárással közlik a gondokat, biztatnak a megújulásra, és ez ad energiát a munkához. A tagságot, a tisztségviselőket érdekli a szakszervezet sorsa, jövője. Ezen a találkozásokon szerzett tapasztalataim alapján próbálom jövőnket kialakítani.

♦ **Mi az, amit már most be tudsz építeni a munkádba?**

– Ezeken a találkozókon helyi problémák fogalmazódtak meg, amelyek a szakmát tekintve általánosságban úgy is értelmezhetők, hogy országos jellegűek. Ezek egy része számomra már ismert volt, de új elemekkel is találkoztam. Ezeket lokálisan, és országosan kell rendeznünk.

Fontos a tagozatok működése

– Nemrég alakult meg az ifjúsági tagozat, és ma megyek a kézbesítő tagozat ülésére. Januárban ülésezett a feldolgozó tagozat, és a legközelebbi választmányi ülésen döntünk majd a felvételi tagozat megalakításáról. Ebben is előbbre lépünk. Kezdjük lefedni a tagozatokkal a Magyar Posta szakmai ágazatrendszerét. Ezt egyébként a programunk is tartalmazza. A szakmaiságot a tagozatok erősítik a szakszervezet életében, akár rétegeként, mint az ifjúsági tagozat, akár szakmai szerveződésként, mint például a felvételi tagozat.

(Természetesen következő lapszámainkban is beszámolunk Pecze Pál országjárásáról.)

Udvarhelyi András

Veszprémbe jártunk

Akiknek szívügye a posta

Posta – mindennap nônap

ANÔNAP ELŐTT NEM SOKKAL ORSZÁGJÁRÓ KÖRUTUNK VESZPRÉMBE, AZ I. SZ. KÖRZETI POSTAHIVATALBA VEZETETT, AHOŁ ELSÔSORBAN AZ ALKALOM OKÁN A HÖLGYEK KÖRÉBEN FORGOLÓDTUNK, EGYEBEK MELLETT AZT TUDAKOLVA, HOGY MIKÉNT IS ÉRZIK MAGUKAT. SZÓT VÁLTOTTUNK ÚJ BELÉPÔ SZAKSZERVEZETI TAGOKKAL, ÉS ÉRDEKLÔDTÜNK AZ ÉPPEN ALAKULÓ NYUGDÍJASKLUB FELÔL IS.

Egyetlen nô kézbésítô

Simacsek Judit kézbésítô egy hat- és egy nyolcéves kislány édesanyja. Hét évvel ezelôtt lépett be a postához, majd nem sokára gyesre ment. Másfél éve újból dolgozik, és a szakszervezetbe is visszalépett. Mint mondja, nem várja el, hogy képviselje az érdekvédelem, ha nem tag. Olyan képviselôt szeretne küldeni a szakszervezetbe, aki megfelelôen kiáll az érdekeikért. A kézbésítô tagozattól azt várja, hogy a problémáikkal foglalkozzon, és aktívan képviselje ôket. Mint mondja nem azért keres kevesebbet, mert nô, hanem mert egy éve van itt. A férfi kollégáival elégedett, sokszor kap tólük segítséget. A nôk helyzete jó a postán, úgy látja többségben is vannak, kivéve a kézbésítôket, ahol egyedül dolgozik nôként. Nem terheli meg a munkája, mert bírja. Dolgozott már pékségben, volt lovász, és motoros postás is.

Simacsek Judit

Gyermekekkel, egyedül

Koncz Csabáné 35 éves. Szülei nem élnek, férje hét hónapja, édesanyja egy éve halt meg. Két gyermeke van, a postán 1990-tôl dolgozik. Postaforgalmi szakközépiskolában végzett, és mint mondja osztálytársai közül sokan maradtak a pályán. Kezdetben egyesített felvételes, hír-

lapfelelôs volt Alsóörsön, majd gyesre ment. Amikor visszajött, pénzfelvételi munkakörbe került. Később Kádárta községben lett postavezetô, majd férje

Koncz Csabáné

betegsége miatt kérte áthelyezését. Amikor 15 évnyi házasság után özvegy lett nehéz helyzetbe került, a kollégái segítettek, a szakszervezet is támogatta. Ötven kilométerre lakik Veszprémtôl, de kamaszkorú gyermekei önállóak, így sok terhet levesznek a válláról. A szakszervezetnek 1990-tôl a tagja, nászútra is a segítségükkel mentek Debrecenbe, ahol a Postás Szállóban laktak.

Legyen haszna a tagságnak

Laky Árpádné a Veszprém 2-es postahivatal SZB-titkára az üzemi tanács és a választmányának tagja. Két gyermeke és egy unokája van. A badacsonyi születésű asszony postaforgalmi szakközépiskolát végzett, és 1972-ben lett postás. Jelenleg kézbésítô leszámoló. Férje is, apósa is postás. Egy ideig kishivatal-vezetô is volt. Szakszervezeti titkárként 2000-tôl dolgozik, elôdje nyugdíjba ment, és a tagság ôt választotta. Mint a 80 tag érdekvédelmét irányító Lakyné mondja, feladatkörének nehézsége abban áll, hogy nem könnyû kompromisszumot kötni a szakmai vezetéssel.

– *Nem tudom úgy képviselni a dolgozók érdekeit, ahogy én szeretném, illetve nem lehet csak a szakszervezeti tagok érdekeit képviselni. A tagok sokszor hallgatagabbak, pedig ôk jobban elmondhatnák nekem a véleményüket, mint a nem tagok. Ôk durvábban szólnak hozzám, hogy miért csak ennyit kapunk, micsoda egy szakszervezet ez.*

Laky Árpádné

Mondom nekik, hogy lépjenek be a szakszervezetbe, hogy erősebbek legyünk, de azt mondják, hogy akkor sem érnénk el többet – mondja kis keserőséggel a szavaiban.

– *A legnagyobb gond mindig a fizetésemelés, egyáltalán a pénzzel kapcsolatos dolgok. Azt várják, hogy többet harcoljunk ki. A másik gond a munkakörülmény. A hivatal régi, a körülmények olyanok, mint 82-ben voltak – folytatja a gondok sorolását. Az emberek azt várják, hogy közvetlen hasznuk származzon a tagságból. – Az új elnök reformokat tervez, végig járja a nagy postákat. A dolgozók igénylik a szakszervezeti vezetők jelenlétét a munkahelyükön – mondja végezetül.*

Több a férfi vezető

Fábián Zsuzsanna 1986-tól postás és egyben szakszervezeti tag. Több munkakört betöltött. Foglalkozott nagybani értékcikkkel is, ahol szükséges volt a főiskolai végzettség. Később értékesítési területre került. Mint megtudom tôle, a mostani munkaköréhez segéd-tisztai végzettség is elég. A két gyermekét egyedül nevelô asszony postanet ügyfélszolgálati ügyintéző, és a felvételi tagozat egyik alapítója. Fôiskolát vég-

Fábián Zsuzsanna

zett, postai üzemmérnök. A munkatársai érdekeit szeretné képviselni a tagozatban, mert úgy látja, hogy a postán a kézbésítôk jobban elôterben vannak, mint ôk. Velük többet foglalkoznak, mint a felvételi dolgozók problémáival. Mint mondja szakszervezeti támogatással járnak kirándulni, postás bérletük van, amivel ingyenesen, vagy kedvezménytel láthatnak színházi előadásokat. A nônap alkalmából ôk is apró ajándékokkal lepik meg a dolgozókat. A nemek munkaköri viszonyáról elmondja, hogy a magasabb beosztásokban több a férfi. Ezt azonban nem hátrányos megkülönböztetésként értelmezi, hanem annak tudja be, hogy a kiválasztásnál a férfiak azért vannak elônyben, mert nincsenek annyira lefoglalva a családdal, mint a nôk.

Cukrot, olcsón

Gyurcssekné Varga Éva postanet ügyintéző, fél éve jött vissza gyesről. Két

gyermeke van, és 1994 óta van a postán. Hat évig volt gyese. Az ifjúsági tagozat megalakulásánál jelen volt Pesten, ahol egyebek mellett elhangzott, hogy a gyesről visszatérőknek jó lenne egy ismeretfelújító tanfolyamot szervezni, mert a gyes ideje alatt sok minden változik a postán.

– Jó volt otthon lenni. Az első időben furcsának tűnt a csend, mert a postán nyüzsgés van. Jó lenne, ha addig lehetne otthon maradni, amíg a gyerek iskolás lesz. A kisebbik fiam mindig mondja, hogy milyen jó lenne, ha minden délután vele lennék otthon, én vin-ném haza – mondja. Meg-

Gyurcsenő Varga Éva

kérdeztem tőle, milyen nőként a postán dolgozni, egyáltalán szoktak neki például bókolni a férfiak?

– Szoktak. Vannak azonban rossz tapasztalataim is. Most volt egy középkorú nő, aki váltig állította, hogy tízezrest adott, és nem ötezrest. Jött a helyi ellenőr, a kassza rendben volt, de ő váltig állította, hogy a férjétől tízezrest kapott. Felhívta férjét, és kiderült, hogy csak ötezrest kapott. Még annyit sem mondott, hogy elnézést. Fogta magát és elment – meséli a keserű élményt. Említette az ifjúsági tagozat ülését is, ahol sok mindenről beszéltek.

Figyelemmel vagyunk a nők iránt

Végül a körzeti posta vezetőjét, **Szentpéteri Lászlót** kerestük meg, aki 11 éve tölti be munkakörét. Előtte Balatonalmádiban volt vezető, 1988-tól. A nők hivatali helyzetét firtatom, és kiderül, hogy 123 fős munkatársi gárda fele férfi, és ez az arány a vezetők esetében is hasonló. Mint mondja, nem tesznek különbséget a nők és a férfiak között. A nők családi helyzetük folytán leterheltebbek, így erre figyelemmel vannak. A kisgyermekes anyák helyettesítését például bekalkulálják, és nem vetik a szemükre, ha gyermekük miatt otthon kell maradniuk.

– Egyedülálló nő viszonylag sok van, ha a hajadonokat is beszámítjuk. Este 8-ig vagyunk nyitva, és nem tudunk egy műszakos munkahelyet biztosítani a kisgyermekeseknek sem. Gondot jelent számukra a két műszakos munka, de nincs más megoldás. A fix munkahelyet lemondani nem célszerű a mai viszonyok között. A nők helyzete mindenhol nehezebb a férfiakénál, mert nekik nem csak munkahelyen, hanem otthon, a család ellátásban is helyt kell állniuk. De valahogy, például a nagyszülőket bevonva, megoldják az anyák a gyermekek felügye-

Szentpéteri László

letét, ellátását – mondja végezetül a postavezető.

Klub a nyugdíjasoknak

Szente József három éve nyugdíjas. Nem kevés időt, 44 évet dolgozott a postán. A hírlapmozgópósta osztályt vezette, ahonnan egykor 2700-2800 postahivatalhoz küldték az újságokat. A 63 éves, fiatalos egykori postás vezető a regényes nevű Bakonyszombathelyen született. Postaforgalmi technikumot végzett, de van felsőfokú postaforgalmi végzettsége is. Nyugdíjba vonulásakor szakszervezeti munkáért kitüntetésben és pénzjutalomban részesült. A helyi egészségmegőrző centrum alelnöke, s most nagy fába vágta a fejszéjét: nyugdíjasklubot szervez Veszprémben a megyei postásoknak. Alakuló ülésük márciusban lesz, amelyen a visszajelzések szerint mintegy ötvenen vesznek részt. Klubjuk célja, hogy együtt legyenek, beszélgessenek, kiránduljanak az egykori munkatársak. Legidősebb jelentkezőjük Szakáll Gyula és Martin Lajosné, akik mindketten 84 évesek, és szívesen vesznek majd részt a klubprogramokon.

Szente József

Udvarhelyi András

(Fotók: Kis László)

Figyelünk egymásra

„Kovács! Itt van a postás!” – kiáltott hátra az egyik kamasz és kihívóan rám bámult. A Kovácsnak, gondoltam, most lépnie kell valamit. Megmutathatja, milyen legény. Ha eddig nem tette volna meg. A múltkorában ugyanis, hajszálra ugyanebben az időben, kellő távolságból lehülyepostázott, majd elszaladt. Időközben elfelejtettem az arcát. Várakozóan néztem a társaságra. De Kovács nem kívánt előre lépni. Pláne megszólalni. Helyette én léptem közelebb: „Igen, itt van a postás. Mi bajotok vele?” Zavart vigyor, némi tipródás és lódultak tovább a kamaszok. Ám, alighogy elérték a Kiskőrösi és a Kádár utca sarkát, felzengett kórusuk: „Hülye postás! Bekaphatod! Kurva anyád!” Igaz, egy gyöngécske hang is hallatszott: „Hagyjátok már abba!”

Nem vagyok telhetetlen. Egy keresztény értékeket hangsúlyozottan valló iskola diákjaitól ez nem kevés. De azért kicsit színvonalasabban is csúfolódhatnak, fiúk! Mindig csak ez a „Hülye postás” stb. Már unalmas. Nem mernék indítani benneteket egy káromkodási versenyen. Leégés lenne. Hogy a városi diákok már káromkodni sem tudnak!? Hol van az igényes hazai káromkodás? Csak nem a globalizmus szemétdombjára került? Ha már serdülőkorban ilyen fantáziálatlanul szitkozódunk a gyerekek, mi lesz velük tisztas családapáként?

Bizony idejét sem tudom, olyan régen történt, hogy torkomban dobogó szívvel álltam egy természetes fiatalasszony mellett, aki képes volt a folyamatos káromkodásra. Elbűvölő jelenség, remek orgánummal.

Akármit látott, jól elkerítette. Persze, még kiforratlanul, nyersen. Egy komolyabb megmérettetésen elbukott volna, de munkahelyi miliőben sztárnak számított. Felnéztek rá, rajongói voltak. Ha úgy igazából kieresztette hangját, ijedten néztek össze a főnökök. Az isten szerelmére, abba ne hagyja kérélttem átszellemülten, mikor néha csüggedni láttam. Így senki nem tud közülnök káromkodni! Képezze magát, könyörögtem, és elvittem neki Az igényes magyar káromkodás legutóbbi kötetét. Valódi hungarikum. De az én ifi-asszonyom valamiért begörccsölt. Gombóc van a torkomban, hajtogatta. Szemei kidülledtek az erőlködéstől. Orcája elszíneződött. Nem bírta kimondani, hogy „azt a levitézlett lábszagú, izzadságban fürdetett, kiszellőztethetetlen bőrű, orrban turkáló, lustaságimádó nénikédet!”

Domján Gábor

A szerző veszprémi kézbesítő, a Magyar Posta novellapályázatának győztese.

Külföld

Tapasztalatokat szerzünk, tanulunk

A SZAKSZERVEZETI MOZGALOM VILÁGMÉRETŰ SZERVEZŐDÉS. FÖLDRÉSZENKÉNT, RÉGIÓNKÉNT, DE ORSZÁGOKKÉNT IS ELTÉRŐ ÉRDEKVÉDELMI LEHETŐSÉGGEL, ÉS SZAKMAKULTÚRÁVAL. A POSTÁS SZAKSZERVEZET MINDIG FIGYELT A KÜLFÖLDI EREDMÉNYEKRE, ÉS A HASONLÓ SZERVEZŐDÉSEKKEL, ÉRDEKVÉDELMI UNIÓKKAL SZOROS MUNKAKAPCSOLATOT ÉPÍTETT KI AZ ELMÚLT IDŐSZAKBAN. MIYLEN TAPASZTALATOKKAL TÉRSZ HAZA ÚTJAI DRÓL? – KÉRDEZEM PECZE PÁLTÓL, A POSTÁS SZAKSZERVEZET ELNÖKÉTŐL.

– Elvem, és szeretném, ha ez gyakorlat lenne a Postás Szakszervezet életében, hogy a nemzetközi fórumokon vegyünk részt. Ma már egy európai szakszervezet önmagába zárkózva nem érheti el célját. Magyarország uniós tagsága felrösítette az igényt és ennek következtében a megújulás szükségességét az európai mércével mért, erős érdekképviselések iránt. A magyar és az uniós érdekképviselések tapasztalatcseréje jó lehetőség arra, hogy a már versenypiacon működő uniós országok érdekképviseléseinek tapasztalatait a PSZ megismerje és felhasználja. A közel-múltban az UNI regionális titkára,

Bernadette Ségol megkeresett, hogy konferenciát tartanának Budapesten, és a szervezésben vegyünk részt. Nagyon szívesen eleget tettem a kérésnek. Februárban Strasbourgban az Európa Parlament ugyanis olyan szolgáltatási ügyekben döntött, amelyek a postai munkát is érintették. Az előadáson tájékoztatást kaptunk arról a direktíváról, amely a szolgáltatások kiterjesztéséről szól, és a postai dolgozókat is érinti. Tehát azzal, hogy EU-s országgá váltunk, nagy szükség van arra, hogy mi is tájékozottak legyünk, és részt vállaljunk a nemzetközi munkában. Nemrégiben járt Szlovéniában dr. Horváth István alelnök és Gál Gyula szakértő. A közelmúltban vettem részt az UNI Európai Postabizottság ülésén Luxemburgban, ahol a liberalizáció, a postai szolgáltatások helyzete, jövője is napirenden volt. Ugyanitt tájékoztatást kaptunk arról a rendezvényről, amelyet Budapesten tartottak március végén, a szociális párbeszéd munkavédelmi ágazatán belül, munkáltatói és munkavállalói képvisellel. (A rendezvényről alábbi cikkünkben esik szó.) Több meghívást kapott szakszervezetünk nemzetközi fórumokra, így Ciprusra az esélyegyenlőség ügyében, azon a fiatalok vettek részt, és mennek ismét. A közeljövőben lesz a határ menti országok találkozója, amelynek már hagyománya van.

– Mit jelentenek ezek a találkozók? Kötöttél-e barátságokat, fel tudod-e hasz-

nálni az ott hallottakat, tapasztaltakat a munkában?

– A külföldi rendezvényen részt vevők mindig tájékoztatást adnak tapasztalataikról! Ezek a találkozók mindig hasznosak, és az ott hallottak hasznosíthatók idehaza, beépítjük a munkánk-

Külföldi kollégáink jól érezték magukat a IV. kongresszuson

ba. Barátságok is szövődnek. Korábbiakban is részt vettem már az UNI ülésein, tehát nem ismeretlenek számomra az ott megjelent személyek. Most egy kicsit más szemszögből tekintenek rám, több meghívást kapok, és én is meghívok külföldi szakértőket, hogy még jobban megismerjék munkánkat, szervezetünket.

(Udvarhelyi)

Nemzetközi postai konferencia a munkavédelemről

BUDAPESTEN TARTOTTA ÉRTÉKELŐ KONFERENCIÁJÁT „KORUNK POSTAI MUNKAVÉDELME” CÍMMEL A TÁRSADALMI PÁRBESZÉD BIZOTTSÁG POSTAI SZEKTORÁNAK BALESET-MEGELŐZÉSI MUNKACSOPORTJA MÁRCIUS 23–24-ÉN.

Az Európai Unió a PostEurop és az UNI bevonásával 1999-ben alakította meg az európai postai szektor Társadalmi Párbeszéd Bizottságát. A Bizottság feladata, hogy az európai jogharmonizációs irányelveknek megfelelően rendezett munkaügyi kapcsolatokat alakítson ki a postai munkáltatók és a munkavállalók szervezetei között, valamint előkészítse, illetve véleményezze az Európai

Bizottság és az Európai Parlament foglalkoztatással összefüggő döntéseit.

A 2004-ben alakult Baleset-megelőzési munkacsoport szakmai vezetését a Magyar Posta látja el Potykiewicz Tamás humán erőforrás gazdálkodási igazgató személyében, aki az elnöki tisztelet tölti be. A Magyar Posta Zrt. – a szakmai esemény házigazdájaként – mintegy tizenöt ország postájának szakértőit és érdekképviseléseinek reprezentánsait üdvözölhette.

A konferenciát dr. Szabó Pál vezérigazgató nyitotta meg, a Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztérium képviselőjében dr. Herczog László helyettes államtitkár, a Társadalmi Párbeszéd Bizottság részéről John Pedersen alelnök, a PostEurop részéről Marc Pouw főtitkár,

dr. F. Jesús Alvarez Hidalgo főtanácsos, az Európai Bizottság Foglalkoztatásügyi Főigazgatósága részéről köszöntötte a hallgatóságot. Ralf Stemmer, a Társadalmi Párbeszéd Bizottság elnöke, a Deutsche Post Igazgatóságának tagja a konferencia második napján volt jelen. A konferencián a Postás Szakszervezet és a Munkavédelmi Képviselő öt fős delegációval vett részt.

A konferencia témája a munkavédelem aktuális kérdéseinek megvitatása volt. Többek között szó esett a munkahelyi kockázat-értékelés folyamatáról, a munkavédelmi oktatás módszereiről. Mindezt egy szakmai kiállítás is kísérte, ahol a nemzetközi posták, és gyártó cégek standjai várták az érdeklődőket.

M.L.

Belföld

MSZOSZ: nem csak a taglétszám számít!

PATAKY PÉTER, AZ MSZOSZ ALELNÖKE HOSSZÚ ÉVTIZEDEK ÓTA VÉGEZ ÉRDEKVÉDELMI MUNKÁT. 2004 NOVEMBERÉBEN VÁLASZTOTTÁK MEG JELENLEGI TISZTSÉGÉRE; 1990-TŐL AZ ÉRDEKVÉDELMI TANÁCSADÓ SZOLGÁLATNÁL DOLGOZOTT; AZT MEGELŐZŐEN RÖVID IDEIG A SZOT-BAN; MÉG ELŐBB A VASAS SZAKSZERVEZETNÉL HOSSZÚ IDEIG, LEGELŐSZÖR PEDIG A SZAKSZERVEZETEK FŐVÁROSI MŰVELŐDÉSI HÁZÁBAN. MINDÖSSZESEN TEHÁT TÖBB, MINT HÁROM ÉVTIZEDE SZAKSZERVEZETI ALKALMAZOTT.

♦ **A Postás Szakszervezet az MSZOSZ egyik legnagyobb szakszervezete. Ezért tagságunknak fontos, hogy az Országos Érdekegyeztető Tanács (OÉT) tevékenységében milyen súlya és szerepe van a Magyar Szakszervezetek Országos Szövetségének?**

– Az OÉT és a különböző néven létezett elődei 1988-ban alakultak meg, a 90-es évektől alakult ki a hat konföderációs félből álló munkavállalói oldal: a szokott formulával élve, ezen belül jelenleg az MSZOSZ a versenyszféra legnagyobb szakszervezeti tömörülése, a hat tag közül a legszélesebb munkavállalói kört és a legnagyobb létszámot tudhatja a háta mögött. (Megjegyzem, a közszféra legnagyobb tömörülése, a Szakszervezetek Együttműködési Fóruma is ugyanezt állítja magáról.)

Megalapozottan, tisztességesen

Ebből következik az MSZOSZ súlya az OÉT-ben. Természetesen egy szövetségnek nem csak a taglétszám adja meg a súlyát, hanem az is, milyen szerepet vállalva képes részt venni az országos érdekegyeztetésben. Azt pedig nyugodt szívvel állíthatom, hogy az elmúlt másfél évtized tapasztalatai azt mutatják ez ügyben, hogy Szövetségünk megalapozott, tisztességesen előkészített szakmai véleményekkel érkezik az éppen soros tárgyalásokra. Léteznek olyan kitüntetett

területek, amelyeknek immár hagyományosan az MSZOSZ a szóvivője: ilyen például a bértárgyalások területe, ahol mi visszük a prímet és állítjuk össze a szakanyagok jelentős részét. Ez így működik már bizottsági szinttől is, az MSZOSZ-nek a bérügyekben dolgozó ügyvivője, Hódi Zoltán egyben az illetékes OÉT-bizottságban a munkavállalói oldal szóvivője is. Más bizottságokat is említhetnék, mindez arra bizonyíték, hogy a lényegi érdekvédelmi kérdésekben a mi véleményünk nem csak megkerülhetetlen, de egyben irányadó. Idetartozik, hogy a szakmai érdekvédelmi vitákban mindig sikerül kialakítani a munkavállalói oldal egységes véleményét, ebben határozott súlyú és jelentékeny szerepet játszunk.

Fontos a minimálbér-emelés

♦ **Értem. Úgy tudom, az Önökhöz tartozó egyik legnagyobb taglétszámú szervezet a Postás Szakszervezet. Óhatatlanul merül fel a kérdés: konkrétan mit tehet az MSZOSZ a postás munkavállalókért?**

– A mi szerveződési területünk döntően az ipart – tehát a versenyszférát – és bizonyos mértékben a közszolgáltató területeket fedi le: ezek pedig nem a magas béreikről híresek. Amit az MSZOSZ tehet bérügyekben, a következő: az országos érdekegyeztetés szintjén minden évben meg szoktunk állapodni bizonyos alapvető ügyekben. Az egyik, amely Magyarországon minden bértárgyaláshoz fontos, a minimálbér, hiszen törvény mondja ki, hogy az OÉT-nek kell megállapodnia erről. Most, 2006-ban vadonatúj helyzet állt elő, a rendszerváltozás óta először került sor hároméves megállapodás megkötésére a munkaadókkal és a kormánnyal. Így pontosan tudható, hogy a minimálbér az idén 62 500 forint, ez az összeg 2008-ra 69 000 forintra nő.

– A megállapodást még értékesebbé teszi, hogy ugyancsak első ízben sikerült több elemről tető alá hozni az egyezséget: régi szakszervezeti követelés alapján megjelent a bérminimum fogalma. Az úgynevezett szakmunkás bérminimum fogalma azt takarja, hogy a szakképzettséget, vagy középfokú végzettséget

Pataky Péter
az MSZOSZ alelnöke

igénylő munkakörökben foglalkoztatottak a minimálbér 110%-át kapják indulásnál, később ez 115, illetve 120%-ra emelkedik. Magyarán szólva tehát végre sikerült a szakmunkásbért elszakítani a minimálbértől, ráadásul ez – képletesen szólva – „alulról nyomja a rendszert”. Ez 2006. július 1-jétől lesz kötelező gyakorlat, akkor kell minden munkahelyen megnézni, ki szorul bérkorrekcióra. A harmadik elem súlyát kissé csökkenti, hogy a munkáltatói oldal ellenállása miatt „csak” ajánlás-értékkel bír: a diplomához kötött munkakörök ügye – itt szintén a szorzóról van szó, de ez olyan alacsony, hogy tapasztalataink szerint már a kezdők is többet keresnek, mint az ennek alapján számított összeg.

Végül, de nem utolsósorban, minden évben megállapodunk a bérájanlásban is, amelyek nagyon komoly számítások alapján készülnek, és mindig alapelveket tükröznek. Az idén 4-5% közötti bruttó emelést ajánlottunk a helyi tárgyalásokhoz, ami számításaink szerint biztosítani tudja – figyelembe véve az adóváltozásokat és a várható inflációt – az átlagos 3,5-4%-os reálkereset emelkedést. Azon mindig megy a vita, hogy ha ajánlás, mennyire kell betartani, méghozzá mind a két oldal részéről, de működik a rendszer. A munkavállaló eleve nem megy bele egy mondjuk, 2%-os ajánlatba, de ha a szakszervezet emleget 8%-ot, akkor a munkaadó kezd el hivatkozni íziben erre az általunk kidolgozott ajánlásra. A tapasztalataink évek óta az, hogy a végleges megállapodások a szóródás ellenére mindig az ajánlás felső értéke körüli értékek szintjén valósulnak meg.

Komáromi Béla

Keser-édes búcsú

Sárfi József és Vladár Béla nyugdíjba ment

SÁRFI JÓZSEF TSZB-TITKÁRT ÉS VLADÁR BÉLA ÜZEMI TANÁCSELNÖKÖT BENSŐSÉGES ÜNNEPSÉGEN BÚCSÚZTATTÁK NYUGDÍJBA VONULÁSUK ALKALMÁVAL A SZÉP SZÁMBAN ÖSSZEGYÜLT KOLLÉGÁK ÉS BARÁTOK A VOLT CSOMAGFELDOLGOZÓ ÜZEM VERSENYUTCA 3. SZÁM ALATTI EBÉDLŐJÉBEN. MEGHATÓ, DE UGYANAKKOR HUMORBAN ÉS IRÓNIÁBAN BŐVELKEDŐ „ELBOCSÁTÓ SZÉP ÜZENETET” TOLMÁCSOLT A KOLLÉGÁK NEVÉBEN CSOMBOK LÁSZLÓ, A CSOMAGÜZEM VOLT VEZETŐJE.

– Drága, szép testvéreim! – imígyen szólította meg a résztvevőket Csombok László, aki megjegyezte, „ha meghalok, a nyelvemet külön kell agyonütni”. Ebben senki sem cáfolta meg. – Nem szeretek búcsúzkodni – kezdte. – Nem gondolom, hogy irigy volnék, de mostanában mindenkit irigylek, aki így vagy úgy, megváltik a postától. Ez a posta már nem a régi. Ti leléptek, én még maradok minimum három évig. Irigykedem!

Egy fedél alatt éltünk közel négy évtizedet, ezért mondok néhány keresetlen szót. „Dagadt” veled kezdem – fordult Sárfi Józsa felé, aki megadóan tűrte barátja ugratását. – Egyszer mondtam, hogy hallgass, mert három nappal öregebb postás vagyok, mint te. Igaz ugyan, hogy 1967. július elsején te is itt voltál, de Szűcs Józsi bácsi elzavart mindkettőnket valami igazolásokért. Én gyorsabb voltam, mint te, neked Kápta-

lanfára kellett utaznod a papírok beszerzéséért, és csak három nappal később tudtad elkezdeni a munkát. Itt és most beismerem, nem három, hanem csak két nappal vagyok öregebb postás, mint te.

Sárfi József

Csombok László ezután emlékeztette barátját a „daliás időkre”. „Akkor éltünk, akkor voltunk fiatalok, vadak és bohémek. Nem szabad azt megtagadni, akkor sem, ha napjainkban a másként gondolkodók ezt akarják.” Emlékeztette a szavalókórusokra, a vetélkedőkre, a táncos estékre, a mulatozásra, a nótázásra, az abdai gyalogtúrára, amikor hólyagosra törte Jóska lábát a cipő. Arra, hogy Józsi gyakran mindig kutyájának baját hozta fel ürügyül, hogy elengedjék. „Józsi, ne hülyíts, csak egy kutyád van, azt nem kell naponta oltani. Bármikor elengedlek, csak mindig más indokot mond-

jál... Mondtál.” Emlékeztette barátját a csomagosztályon eltöltött időkre... „Jó volt veled dolgozni!” Majd így fejezte be monológját: „Mielőtt ellágyulok, és túl érzélgős leszek, befejezem...és Szabó Jenő kedvenc aforizmájával zárom téged méltató soraimat: „Olyan hosszú ideig élj, hogy tedd tönkre a Nyugdíjintézetet!”

Ezután elmondta, hogy Valdár Béla 1968-ban jött a postára, először '69 novemberében találkoztak a 45-ös partiban, ahol olyan kiváló elődöktől tanulhatták a szakmát, mint Seres Imre és Brucmann Tibor. „Imádtuk a hírlapmeneteket, különösen, ha egy szombat esti 39-esben 10 perc alatt, 950 köteget kellett bevenni, főleg akkor, ha úgy állt fel a csapat: Böröcz, Bolla, Vellai, Vladár, Csombok... Jóleső érzés volt, amikor az egész éjjeli kökemény meló után a menetvezető megdicsért bennünket a jó munkáért... Emlékszel? Békéscsabán, Jaminában az orvosnénál volt bérelt szállás, s volt egy nagyon csúnya lánya, mindenkinek, de leginkább Dobos Tibinek kommandálta 40 000 forint hozománnyal. Tibi azt mondta: „a hozomány érdekel, a lány kevésbé”. Így folyt a szó, a szeretetteljes, ironizáló emlékezés. Jó volt hallgatni, jó volt ez a könnyes nevetés. Jó volt látni, hogy a régi postások még mindig egy nagycsalád tagjainak érzik magukat.

Udvarhelyi András

In memoriam...

Huszár Ciprián 1962-ben kezdte a postai pályafutását és azóta tagja volt a szakszervezetünknek. 2004. évi nyugdíjba vonulásáig egyetlen munkahelyen a Vészprém PFÜ-ben (előtte Vészprém 2.) szolgált a Magyar Postát. Rovatóló, ügyeletes, majd postavezető helyettes volt. Nyugdíjba vonulása után szinte azonnal jelentkezett súlyos betegsége, ami március 4-én elszólította őt. Álljon itt emlékül néhány búcsú sor tőlünk kollégáktól, barátoktól, a Postás szakszervezet tagjaitól!

Nem maradt más hátra, mint leírni a szavakat, a nehéz gondolatokat. A hétköznapi rohanásában, a létért folytatott küzdelemben lassan feledésbe merül a fájdalom, amit ezekben a napokban átélünk, a hiányod, a mögöttes maradt úr megfoghatatlansága.

Az élet megy tovább. Tavasz jön, rügyeket bontanak, virágozni fognak a fák, az élet minden apró jeléből gazdag kikelet válik. Igen a fák, a virágok, amiket Te annyira szeretted, élni fognak! Ennek az életnek a része a halál is, amit mi olyan nehezen fogadunk el, mert úgy érezzük

túl korán érkez-tél ehhez az „ál-lomáshoz”.

Nagyon sokan búcsúztunk Tőled. Testben, lélekben ott voltunk. Tudtuk, keményen harcoltál alattomos betegségeddel. Sokáig hitted, le tudod győzni!

Veled voltunk minden nap, minden órában és szégyen bevallani, mi már akkor feladtuk, amikor Te még HITTÉL!

Tudd, hogy egész életedért, ahogy élted, ahogy cselekedtél büszkék vagyunk RÁD! A szolgálatért, amit oly alázatosan végeztél! Jólesik még csak gondolni is arra, ahogy tisztelted, szeretted, becsülted a munkád, az embereket.

A szolgálat vezénylése azonban mégis csak a Jó Isten feladata. Ezt mi lassan elfogadjuk.

Nyugodj békében Cipri bácsi!

Molnár Jenő

Vészprém PFÜ SZB-titkára

Csombok László és Vladár Béla

Huszár Ciprián

A mozgóposta és a sport volt az élete

Elkészett megemlékezés Ferenczy Sándor nyugalmazott postaigazgatóra

FERENCZY SÁNDOR, A KÖZPONTI HÍRLAPIRODA VOLT IGAZGATÓJA KILENCVEN-NÉGY ESZTENDŐT ÉRT MEG, EBBŐL 42-ÖT A POSTÁN DOLGOZOTT. S HOSSZÚ ÉVTIZEDEKET TEVÉKENYKEDETT SZAKSZERVEZETÜNK BEN A VERSENY ÉS TÖMEGSPORT TERÜLETÉN. 2005. SZEPTEMBER 10-ÉN HALT MEG. TEMETÉSE A KECSKEMÉTI SÍRKERTBEN VOLT, AHOL AZ IL SILENTIÓVAL BÚCSÚZTATTÁK.

Megható volt, ahogyan ez a szegény asszony, aki ötödik felesége volt a postaigazgatónak, s aki huszonnyolc évvel fiatalabb férjénél, milyen ügybuzgalommal, milyen kitartó szeretettel igyekezett, igyekszik átmenteni férje emlékét a mába, a jövőbe. Ő tudja, amit sokan nem tartanak fontosnak, hogy a múltat, a régi postások emlékét megőrizni kötelességünk, mert, aki nem becsüli a múltat, nem érdemli a jelent, nem értheti, mit jelent postásnak lenni.

Minden ember élete izgalmas, különös, s kiváltképpen annak, aki hosszú életet, sok mindent megélt. Ferenczy Sándor élete is különleges, egyéni történelem, XX. századi történelmünk része. Benne van közös sorsunk. Ilyen sokszínű, hasznos élete volt Ferenczy Sándornak, aki még Ferenc Jóska uralkodásának idején született: 1911. május 4-én Erdélyben, Brassó mellett, Alsórákoson. Édesapja Ferenczy Sándor MÁV állomás-felvigyázó volt. Édesanyja, Bíró Julianna óvónő, majd tanítónő volt. Édesapja az első világháborúban a híres székely gyalogezredben szolgált, súlyosan megsebesült a Vereckei-szorosban. Miután Románia ígérete ellenére, hadba lépett a Monarchia ellen, s hadserege 1916 augusztusában betört Erdélybe, Ferenczy Sándor édesanyja két gyermekével: az ötéves Sándorral és a hároméves Bélával Sepsiszentgyörgyről nővéréhez Vajdahunyadra indult. De menekülés közben heveny tüdőgyulladást kapott, amely egy hét

alatt végzett vele. Az a román asszony, aki szállást adott a kis családnak, elvitte a két fiút nagynénihez. A román asszony tette bizonyítja, hogy többnyire a politikusok veszejtik össze a népeket. Sándor öccse is megbetegedett és hamarosan meghalt. Az apa lábadozóként került Kecskemétre, ahol megismerkedett második feleségével. Onnan került a vasúthoz Érsekújvárra, Nové Zámkyba. 1919. november elsején hűségesküt kellett volna tennie Csehszlovákiának. De ezt megtagadta, így aztán kilakoltatták a családot. Közel egy évig vagonban laktak, senki nem akarta őket befogadni, kénytelenek vol-

Ferenczy Sándor
a Központi Hírlapiroda igazgatója

tak Magyarországra menekülni. Sándor életének igazi tanévét csak az 1920/21-ben élhette meg a negyedik osztályban Kecskeméten. Jó eszű, sokoldalú gyermek volt, sportolt, zenélt, trombitált, énekelt. 1921-ben felvették a kecskeméti református reálgimnáziumba, ott érettségizett 1929-ben. Még ugyanebben az évben forgalmi díjnok lett a Magyar Királyi Postán. Budapestre költözött és elvégezte a postatiszti tanfolyamot. 1931-től 1936-ig levéltovábbbítóként dolgozott. Közben – 1933. július 10-től, 1934. szeptember 20-ig katonáskodott, tartalékos hadnagyként szerelt le. 1936 és '42

között mozgópostás volt. Megnősült, egy gyermeke született. Amikor 1940. augusztus 30-án Magyarországhoz csatolták Észak-Erdélyt és a Székelyföldet, az ő feladata volt a terület mozgóposta szolgálatának megszervezése. Elvált, újra nősült, egy lánya született. 1942-től csoportvezetőként, postafőtiszi rangban dolgozott a Nyugati pályaudvaron. Nem volt katona, mégis szovjet fogságba „esett” 1945. január 16-án. Borowskiben egy fogolytáborban 900 magyar, osztrák, német tiszttel együtt szenvedett. 1947. július 30-án szabadult általános testi leromlottsággal. A fogság után ismét mozgópostásként dolgozott 1948-ig, amikor osztályvezető helyettesnek, majd 1949-ben osztályvezetőnek nevezték ki. Egy évig párttitkár volt, de kérte visszahelyezését a postaszolgálatba. 1950-ben már mozgóposta ügyosztály vezetője volt. 1953 és 1957 között főposta-vezetőhelyettesként tevékenykedett. Második házassága is felbomlott, újra nősült, fia született. 1957-ben megbízták a KHI, Központi Hírlap Iroda igazgatójának vezetésével. Ő szervezte meg a hírlapcserét a szocialista országok között. Tiszti tanfolyamokon tanított. Ismét elvált. 1972-ben nyugdíjba küldték, de még rövid ideig gazdasági tanácsadóként dolgozott a vezérigazgató mellett. 1973. december 5-én újra nősült. A nyugdíjas éveket már ötödik feleségével harmonikus házasságban élte meg.

Számára a sport nem csak hobbi volt. Több sportágban kipróbálta erejét.

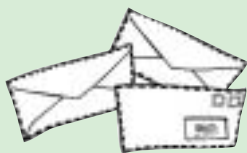
Ferenczy Sándor özvegyével többször beszélgettem, elmondta: Sándor jó megjelenésű, magas sportos alkatú ember volt, még öreg korában is. Teljesítmény elvű egyéniség, aki sokat dolgozott, hogy a középpontban legyen, szerette, ha sikereit értékeli. „Huszonnyolc éves koruk különbség ellenére is jól megértettük egymást – mondja felesége –, számomra a védettséget, a biztonságot jelentette.”

Ferenczy Sándort akaraterője és a sport, no meg a sors hosszú élettel jutalmazta. Habár ez a „jutalom” életének végén a szenvedés volt, de hősiesen viselte a fájdalmat. 1984-ben jobb oldali szélütés következtében megbénult, de nagy akaraterejével meggyógyította magát, 2001-ben leesett egy székről combnyaktörést szenvedett. Nem adta fel, gyógytornázott, de végül már szinte mozgásképtelen volt az egykor kitűnő sportoló.

2005. szeptember 10-én halt meg. Az Il silentiót játszották tiszteletére a kecskeméti sírkertben.

Udvarhelyi András

A KULTÚRA ÖNMAGÁBAN
NAGYON TÁG FOGLALOM.
SZERETNÉNK ELÉRNI AZT,
HOGY EZEN A SZÉLES SKÁLÁN AZOK
AZ ÉRTÉKEK LEGYENEK KIEMELVE,
AMELYEK AZ ÖNÖK SZÁMÁRA
FONTOSAK: LEGYEN EZ EGY KÖNYV,
FILM, KIÁLLÍTÁS VAGY SZÍNHÁZ.
EHHEZ AZONBAN SZÜKSÉGÜNK VAN
AZ OLVASÓI VISSZAJELZÉSEKRE.
NEM KÉRÜNK MÁST, MINDÖSSZE
ANNYIT, HOGY ÍRJÁK MEG, MIRŐL
OLVASNÁNAK SZÍVESEN.
MI MEGPRÓBÁLUNK EZEN LEVELEK
ALAPJÁN ABLAKOT NYITNI ERRE
A VILÁGRA. HIGGYÉK EL ÉRDEMES.
LEVELEZÉSI CÍM:
BUDAPEST XIII. KER., LEHEL U. 10/A
POSTACÍM: 1406 BUDAPEST Pf. 14.

Budai György

A postások útja

*Elment, a nyár vonattal,
Én maradtam kezemben csomaggal.
Nem integettem, a fák bólogattak
Helyettem.*

*Arcomon ég a nyár, eláztat az ős.
Rossz kedvem a téli szél,
De minden levél célhoz ér:
A postások útja, sok embernek
A múltja.
Fagyos levelet fog kezem, de
Sokaknak e levél a szerelem.*

*Ballagunk egy életen át,
Sok szegénynek viszünk csodát.
De, ha már csak fák, mezők
Maradnak zöldek. Nem megyünk
Már hegynek, völgynek.
Kellünk még a jövőnek?
Vagy mások jönnek?*

Könyvajánló

Hét X

*Most jelent meg
munkatársunk,
Drégely István
verseskötete*

Drégely István

Régen

*Az idő hangos szívverése:
az óra bim-bam ütései
emlékeztetnek,
hogy nagyon régen
– már huszonnégy órája –
nem hallottam hangodat!*

Domján Gábor

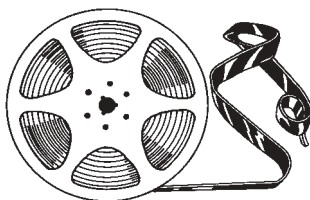
Tudom hogy nem

*Tudom hogy nem érdeklí
de valakinek el kell mondanom
így szokta kezdeni
könnyörgő szemekkel néz
fél óra vesztéség
pedig csak panaszkodni akar
a menyére
aki ellopta
a gyönyörű fehéreneműt
és mesélni egy városról
ahová feltétlenül visszaköltözik
már minden meg van beszélve
bármikor mehet várják
és a legjobb műbútorasztalos
volt a férje
az ám
Végvári néni nem bírja itt
tovább
óriásira nőtt szemeit
rámforgatja
választ nem igényel
nem veszi észre
hogy ácsorgok
leszakad lassan a vállam*

*(A szerző veszprémi postás, a posta
irodalmi pályázatának nyertese)*

Megújul a magyar filmgyártás?

Havonta akár két új hazai filmre is beülhetünk a mozikba

Míg 10 évvel ezelőtt alig készült néhány új magyar film, az utóbbi 1–2 évben sorra jönnek ki a stúdiókból a legújabb hazai filmes alkotások. Egyre több nagyjátékfilmet láthattunk a mozikban, és havonta akár két alkalommal ülhetünk be hazai produkciókra. A választék műfaj tekintetében viszonylag szegény, de nevetni azt lehet, köszönhető mindez a számos vígjátéknak. S valljuk be, a hazai filmek közül a vígjátékok terén készültek maradandó alkotások. Egyik kedvenc filmen (az eredeti változata főképpen) a Hippolyt a lakáj felújítása sem mai darab.

Amikor az ember kellőképpen fáradt és önfeledt kikapcsolódásra vágyik, bátran válassza ezt a filmet, nem fog csalódnai. Már a szereposztás is önmagáért beszél (Koltai Róbert, Pogány Judit, Eperjes Károly stb....) kiválóan játszották a mai korba adaptált történetet.

Az újabb filmek közül figyelembe ajánlom a „Csak szex és más semmi” cí-

mű romantikus vígjátékot, melyben fiatal és tehetséges színészeink kiváló, hibátlan játékát láthatjuk. A főszereplő (Schell Judit) egy szingli nőt alakít, aki folyton viccesen kinos helyzetekbe keveredik, s cseppet sem mellékesen, a film humora mégis üdítő. A többi szereplő sem elhanyagolható, a filmben Csányi Sándor, Dobó Kata, Gesztesi Károly játékát láthatjuk.

Aki a komolyabb műfajt kedveli, azért az is találhat kedvére valót, Szabó István Rokonok című filmjét, vagy a 37. Magyar Filmszemlén fődíjat nyert elgondolkodtató, családtörténeti filmet: a Taxidermiát.

Érdemes a mozik műsorát figyelni, és néha az amerikai filmes csodák helyett hazai produkciót választani, amit én személy szerint meg is teszek. Ezek a filmek a legtöbbször valóságosabbak, ennél fogva emberközelibbek és számomra mulattatóbbak is.

Galambos Tímea

Antony Hawk: A Sivatang Kincse

Katreiner Antal

Vajon mit jelent az ember életében egy szó? Nézzünk egy példát; öt betű, köze van az íráshoz, és ki-ki másként tekint rá. Nem is olyan egyszerű... s mégis: „KÖNYV”. Ez egy olyan tárgy, amely kiskorunk óta aktív szereplője mindennapjainknak. Lehet benne mese, vers, tananyag, vagy akár egy érdekes történet. Ki ne tudna róla sokat beszélni, hisz még érzelmeket is fűzünk hozzá, kortól és nemtől függetlenül. Hányszor hallhatjuk a kérdést: mi a kedvenc könyve? Ám a legérdekesebb mégis a válasz, hisz az csak tőlünk függ. Bevallom ez nekem is dilemmát okozna, rangsorolni a sokféle kedvenc közül.

Mi szerint válasszak? Izgalom, téma, stílus, érzelem? Műfajonként és azokon belül is számos tényező melyről beszél-ni lehet.

Most azonban egy másik – sokak számára ismeretlen – oldalát szeretném bemutatni ennek a történetnek, az „ÍRÁST”.

Míg az olvasás egy kellemes folyamat, izgalommal teli várakozás, szórakozás, elsősorban befogadás, addig az írás vég nélküli küzdelem gondolataink és azok megfogalmazása, mások számára érthetővé, élvezhetővé tétele között.

Bár írni mindenki tud, de egy könyv, az teljesen más!

A legnehezebb az, hogy az olvasó az apró kövekből olyan várat építsen fel, amelyet az író megtervezett. Amennyiben ez sikerül, a könyv értelmet szerez, s nem csak „egy” lesz a sok közül.

Én megpróbáltam, megírtam életem első könyvét!

Syden Camp, nem szokványos jelenség. Bár hős-nôm (az első kötetben) mind-össze tizenhat éves, alakja mégis sok-rétû: jellemében ott lángol a kiolt-hatatlan tudás-

szomjú, őszinte és tiszta szívû Indiana Jones, ott vibrál a nyughatatlan, szépséges, ugyanakkor életveszélyes Mata Hari. A kötetben felrémlenek egy-egy pillanatra Rejtő Jenő közkedvelt bohém, kalandkedvelő, fanyar humorú szereplői is. E sokoldalúság teszi a kötetet alkalmasnak arra, hogy mindenki megtalálja benne közkedvelt szerepképét, vagy önmagát egyaránt. A műben előtérbe kerülnek a régmúlt világ elveszetnek hitt érzései, és a mára pusztán szavakká vált barátság és szeretet visszanyerik ôsi jelentésüket.

Milyen várat sikerült terveznem? Önökre bízom a döntést... Addig is fogadják szeretettel e rövid novellát:

Ki az?

Hajnal van, csörög az óra. Komótosan felkelek és a konyhába érve napi teendőim első részeként készítem

magam mellé a csészét, jöhet a víz, cukor, instant por, jobb napokon egy kis tejszínhab és kész is a jó ébredés, a napkezdés első feltétele – a kávé. A meleg csészét a kezemben tartva állok az ablak elé és tömönatos féligazságokat gyártok fejemben. Álmos vagyok. Esik az eső. Ma is kinéz egy jó kis megázás! A finom és forró nedű hatására spontán jókedvre derülök, ráadásul nemsokára itt a nyugdíj...

De nem tarthat soká, az órára pillantva a ténytyszerű valóságra eszmélek, ismét rohannom kell, lekésem a buszt. Rutinszerűen veszem igénybe kicsiny lakásunk összes helyiségét. A konyha után következik a fürdőszoba, majd a háló, ahol drága feleségem már az este kikészítette munkaruhám. (Kicsit szürke kicsit zöld, de a miénk). Mindezt nagyon halkan teszem, lopakodva, nehogy a családom felébredjen. Óvatos búcsú puzsi mindenkinek, majd bezárom az ajtót és kilépek az utcára. A legnagyobb szerencse, hogy közel van a buszmegálló, az már kevésbé, hogy a busz késik. Az esőfogó fedezékébe állva bámészkodom. Körülöttem épületek sokasága, melyben sötét ablakok százai árulkodnak arról, hogy hajnal van még. Szerettem nézni az ablakokat, például este, a szemközti ház villódzó üvegtáblái pontosan megmu-

tatják, ki nézi a tévében ugyanazt a csatornát. Este... ugyan már; hol van az még! Az ábrándozásnak vége szakad, féknyikorgás, s egy az ajtónyitódást kísérő, halknak nem nevezhető sűrített levegő hangja jelzi a busz megérkezett.

Felszálllok, ugyanazon az ajtón – mint mindig – s leülök a megszokott helyemre. Rövid, negyedórás út következik. Jön a kalauz, s persze én otthon hagytam a bérletem, mindegy, tőlem úgysem kéri senki. Útközben nem gyönyörködöm semmiben, hisz láttam már mindent, ezerszer. Becsukott szemmel is tudom, mi miután következik, de mégsem unatkozom, a körülöttem ülő emberek lekötik a figyelmemet. Mögöttem két hölgy ül, az egyik fiatal a másik kicsit idősebb, s szinte már mindent tudok róluk, család, munkahely, hobbi stb. Elöttem egy férfi újságot olvas, tudom nem illik, de belemélek. Még az a szerencse, hogy az érdeklődési körünk is azonos, bár néha gyorsan tovább lapoz, de mégsem mondhatom, hogy elnézést én még olvasok. A sportrovatnál kezdi, gyors áttekintés, kis politika majd az elmaradhatatlan bulvár és már meg is érteztünk, kár épp egy jó cikk felénél tartottam. Időközben a szemerkélő eső zuhataggyá változik.

A megálló és a munkahelyem közötti kicsiny távolság épp elég ahhoz, hogy még a zoknim is vizes legyen. Ilyenkor jut eszembe a karácsonyra kapott esernyő, amelyet legalább (vagy csak is?) ilyenkor munkába jövet-menet használhatnék. Mindegy. Ahogy belépek a főkapun, megcsap a meleg, megállok, a ruházatomon legördülő esőcseppek parányi tócsát alkotnak a

talpam alatt. Körbenézve több tócsa is árulkodik arról, ebbéli nyomorúságomban sem vagyok egyedül. Általában nem használom az öltözőt, de most, muszáj. Az idő múlik, a ruhám szárad. Elfoglalom az asztalomat, ahol gyors szortírozásba kezdek. A kollégák jókedvűből ítélve pont egy jó viccről maradtam le, legalábbis remélem, hogy nem rajtam röhögnek (de nem az nem lehet, hiszen engem szeretnek!?) Spongyát rá, fő az önbizalom! A fejem felett egy, a régmúlt idők emlékeztető fahérdobozos hangszóró, melyből Gizike lágy hangja szól. Az aktuális célfeladatok megoldásának három alappillére próbálja fejtegetni: mit, hogyan, kinek. A többiek végignéve több-kevesebb sikerrel. Itt az ideje a gyors reggelinek. Az egész terem egy kisebb családra hasonlít, ahol mindenki tudja a helyét.

Eljött az idő, a munka legfontosabb része következik: irány kifelé! Kisebb klikkekben – teljes „felszereléssel” haladunk az ajtón kifelé. Én a reggeli bõrigázásomból tanulva magamra rántom az esőkabátomat. Újabb buszmegálló, újabb utazás. Megérkeztem, leszállok, kikeresem a nevet a kaputelefonon és becsöngetek. Már majdnem azt hiszem hiába, amikor egy nagyon fáradt hang szólal meg:

– Ki az?

S én erre csak egy elfogadható választ mondhatok, a személytelent, a köznapit, a mindenkinek ugyanazt jelentőt, de mégis minden kaput megnyitót:

– A postás...

Antony Hawk

Anyag, szellem, fantázia, erôszak a jellemzô a sakkjátékra? Vagy mégis inkább a tiszta

A legmodernebb képzőművészek egyike, *Marcel Duchamp* még tovább ment a szakmai összehasonlításban: Lehet, hogy nem minden művész sakkozó, de az bizonyos, hogy minden sakkozó művész... állította. Hinnünk kell neki, mert nemigen vádolhatjuk képzőművészeti elfogultsággal, hiszen, sakkozóként a francia olimpiai csapat játékosaként belekóstolhatott ebbe az anyag nélküli szobrászatba, amelyben remekművek sokaságát lehet megalkotni egy különleges küzdőtéren: a 64 kockás csatamezőn.

Addik – Duchamp

Sakkolimpia, Prága 1931
Vezérindiai védelem

1. d4 Hf6 2. Hf3 b6 3. c4 é6 4. Hc3 Fb4 5. Vc2 Fb7 6. Hd2 Hc6 7. é3 é5 8. d5 H é7 9. a3 Fxc3 10. Vxc3 d6 11. é4 Vd7 12. F é2 Hg6 13. h4 Hf4 14. Ff3 h5 15. g3 Hg6 16. Fg2 c6 17. Fh3 Vc7 18. dxc6 Vxc6 19. f3 Fc8 20. Hf1?

A megelégedtség gyanútlanúsága! Világos stratégiailag nyert állásból elbá-mészkodik s jóelőre iszik a medve bőré-re? Avagy már-már d5-re képzei hu-szárját s mielőbb Fg5-öt szeretné meg-játszani? A sakkmese azonban ezúttal a kiábrándulás keserűségével honorálja a nemtörődömséget: Ff1-gyel, majd Fd3 nimzovicsi túlbiztosítással nagy élvezet-tel építkezhetett volna tovább, s akkor más lehetett volna a mese vége...

20. – Hxé4!

Kolumbusz tojása, nem?

21. fxé4 Vxé4+ 22. Kf2

No és ha most Vxh1 akkor Fg2-vel elfogom a vezért, gondolhatta *Addik*. Akkor mire volt jó a huszárlódozat?

A válasz – a legritkább kombináció a sakkjátékban! – egy második huszárdózat azonban szinte a megdicsőülést biztosítja a képzőművész számára!

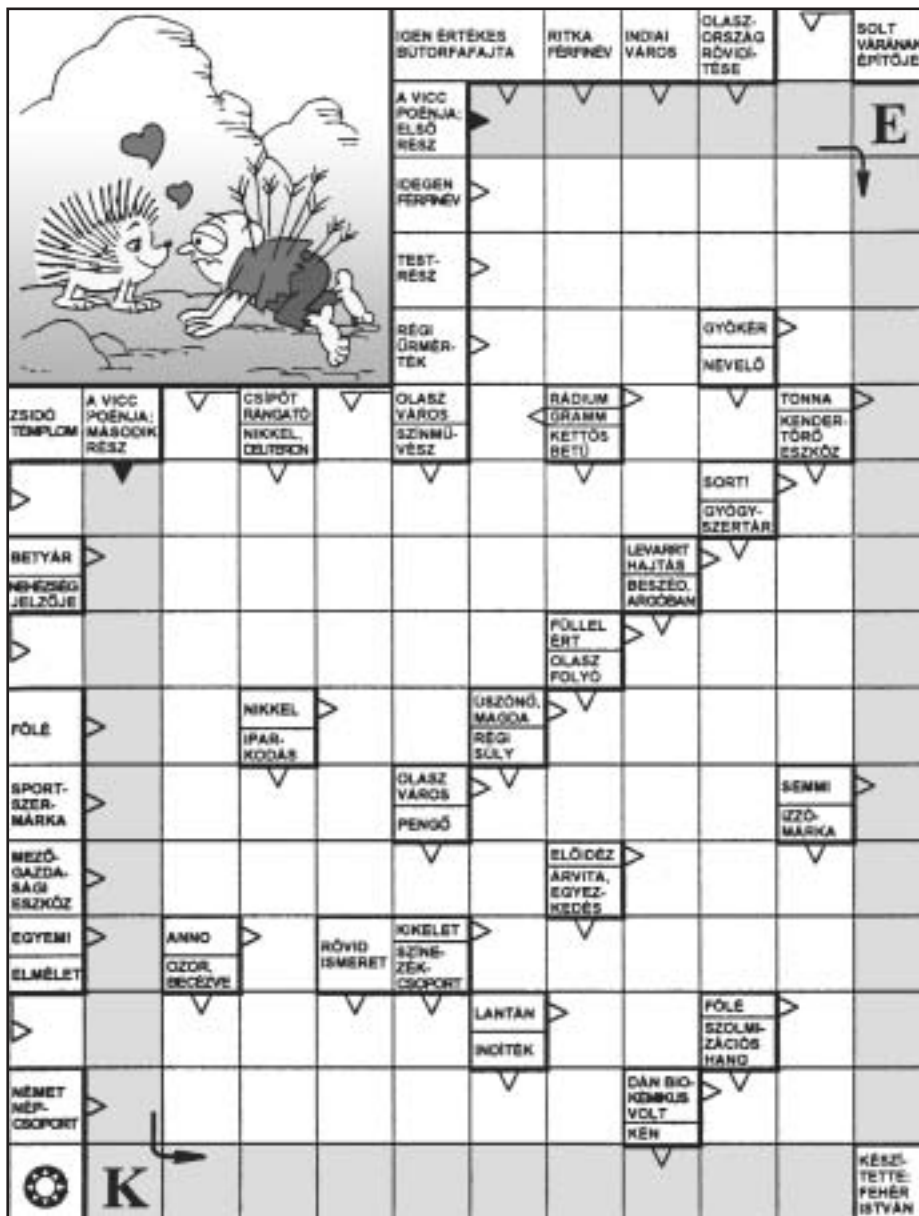

22. – Hxb4!!

Ilyes házásokkal lehet megcélozni a halhatatlanságot. Ritka esély egy sakkozó életében. Tudniillik, általában inkor-

rektnek bizonyul. Itt Marcel Duchamp (ikonoklaszt...) mégis bebizonyíthatja, hogy néha még a sakk törvényektől is eltekinthetünk – egyszerűen a kivétel kedvéért...

23. Bh2 Fxh3 24. gxh4 Vf5+ 25. Kg3 Fxf1 26. Ff3 Vg4+ 27. Kf2 Fxc4 28. Bg1 Vf5+ 29. Kf1 Bc8 30. Vd2 d5 31. Bg5?? Vf1 matt... (0-1) Nem volt akármilyen!

Szegedi Sportnapok

Nem csak szakszervezeti tagoknak

♦ **Milyen sportolási lehetőségeket biztosít a postás dolgozók számára a szegedi területi szakszervezeti bizottság? – kérdeztem Maróti Lászlót, a TSZB-titkárát.**

– A területi szakszervezeti bizottság szervezésében már több mint egy évtizedes múltja van a területi sportnapnak. Már előjáróban szeretném elmondani, hogy sportrendezvényeink lebonyolításában mindig segítséget kapunk a munkáltatótól, az illetékes munkahelyi vezetőktől és az üzemi tanácstól is. Azt is érdemes elmondani, hogy a különféle sportrendezvényeken nem csak szakszervezeti tagok vesznek részt, mindenkit szeretettel látunk. A területi sportnapon kezdetben a három dél-alföldi megye postásai vettek részt, de a Magyar Postán belüli átszervezéseket követve előbb hat megyés rendezvény lett, tavaly viszont már mind a 9 kelet-magyarországi megye postásai képviseltették magukat. Ezt a sportnapot hagyományosan augusztus utolsó vasárnapján tartjuk. Igazi családi szórakozást jelent mindenkinek a részvétel, hiszen aki csak teheti, családotól együtt jön el a szegedi Postás sporttelepre.

♦ **Milyen sportágban rendeznek versenyeket?**

– Évek óta a kispályás foci a legnépszerűbb. Sokáig csak férfi csapatok játszottak, tavaly viszont nagy örömeinkre már női bajnokságot is szervezhettük. A focit a teke követi a népszerűségben. Sporttelepünkön európai színvonalú tekepálya található, amely a minőségi sport mellett a tömegsportot, a szórakozást is szolgálja. A hét egy napján szabad a pálya valamennyi postás dolgozó előtt, hogy kipróbálja gömbérezékét. Nem

ritka, hogy nem csak Szegedről, hanem más településekről is jönnek postások a nyitott napra. Ilyenkor alkalmi csapatok szerveződnek, nyitva a büfé, és így nagyon kellemesen eltölthetik az idejüket az emberek. Innen a teke szeretete Szegeden, és a területi sportnapon is ez az a verseny, amelynek a legtöbb szurkolója van. Rendezünk emellett sakk- és asztalitenisz-versenyeket is mindkét nem számára, no meg népszerű még a családi verseny, amelyben gyerekekkel játékos ügyességi versenyben mérhetik össze tudásukat a postáscsaládok.

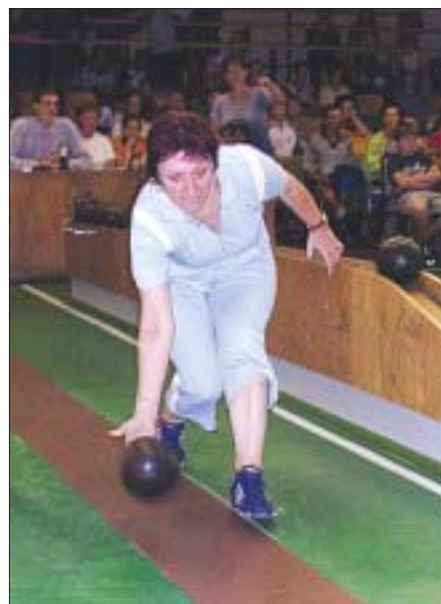
♦ **A sportnapon kívül milyen sporteseményeket szervez még a szakszervezet?**

– őszi-tavaszi rendszerben évek óta meghirdetjük az üzemi tekebajnokságot, amelyen 3-5 fős csapatok vehetnek részt, külön a nők, külön a férfiak. Ennek nagy a népszerűsége, hiszen évente 10-15 csapat vesz részt a bajnokságon, akadnak közöttük munkahelyi csapatok, de baráti társaságok is. Mire a tekebajnokság befejeződik, már javában tart a postahivatalok közötti kispályás focibajnokság. Megyéenként 7-8 csapat focizik, és a három megyei bajnok végül egy összevont bajnoki döntőben dönti el, hogy melyikük lesz a terület bajnoka. Eddig csak a férfiak fociztak, de örülnénk neki, ha női bajnokságot is tudnánk szervezni. Az MSZOSZ-hez tartozó szakszervezetek számára minden év elején kispályás teremlabdarúgó bajnokságot hirdetnek. Ebben a Postás Szakszervezet csapata mindig a legjobbak közé tartozik, harmadik helynél rosszabbat még egyik évben sem értünk el.

Reigl Endre

Maróti László, a területi szakszervezeti bizottság titkára

A tekebajnokságnak mindig sok szurkolója van

Már női kispályás focibajnokságot is rendeztek a múlt évi területi sportnapon

Postás Dolgozó

A Postás Szakszervezet lapja
Szerkesztőség:
Budapest XIII. ker., Lehel u. 10/A
Levélcím:
1406 Budapest, Postafiók 14.
Telefon: + 36 1 465-3715
Fax: + 36 1 465-3753
Web: www.postasszakszervezet.hu

Felelős kiadó: Pecze Pál elnök

Felelős szerkesztő: Udvarhelyi András
Telefon: 465-3715

Nyomdai munkálatok:
FHM Nyomda
ISSN 1219-3712

